

25/=

வீணை

PUBLIC LIBRARY
MADRAS

சஞ்சிகை

சுதந்திர மாத இதழ்

Veenai Magazine

2010, October

கதைப்போம்! வாழ்வோம்!

எடங்ஞ?

சோலார் சுசுாமி?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொலைநகல்

தொலைநகல்

தொலைநகல் தொலைநகல்

தொலைநகல் தொலைநகல்

கருத்தியல் வாதங்களுக்கு அப்பால்...

PUBLIC LIBRARY
JAPFNA

அன்புடன்,

இழந்த சமுதாயம் என்ற போதிலும் எமது சமுதாயம் ஒருபோதும் தோற்றுப் போன சமுதாயமல்ல என்பதை நாம் அனைவரும் மனதில் கொண்டு உழைக்க முன்வர வேண்டும்.

எமது இழப்புக்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல, கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலான அழிவுகளில் இருந்தவற்றையும், இருக்க வேண்டியவற்றையும், பெற வேண்டியவற்றையும் நாம் இழந்து நிற்கின்றோம்.

எனவே இழப்புக்கள் எமக்குப் பழகிப் போய்விட்டன என்றபடியால் நாம் தொடர்ந்து இழப்புகளுக்கு முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்க இயலாது. எம்மால் இயன்றளவில் சொந்தக் கால்களில் எழுந்து நிற்பதற்கே நாம் தொடர்ந்தும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டாக வேண்டும்.

இதன்போது இணங்கிச் செயற்படுதல் என்பது மிகவும் முக்கியமானது. எமது சமுதாயம் தனித்துவமிக்கது என்பதால் அத் தனித்துவத்தைத் தொடர்ந்தும் பேணி அதனை நிலைநாட்டும் வகையில் எமது இணக்கச் செயற்பாடுகள் அமைதல் வேண்டும்.

இணங்கிச் செயற்படுவது என்பது அடிமைத்தனம் என்ற நிலையில் கணிக்கப்படல் கூடாது. அடிமைத்தனம் என்பது வேறு, இணக்கமான செயற்பாடுகள் என்பது வேறு என்பதை நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

பல்வேறு கருத்தியல்கள் எமது சமூகத்தில் அன்று தொட்டு இன்று வரையில் புரையோடிப் போயிருப்பதையும் நாம் அவதானத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். இது காலத்திற்குக் காலம் ஆளப்பிறந்தவர்கள் எனத் தம்மைத்தாமே அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர்களால் கற்பனை ரீதியாகப் புனையப்பட்டு, பரப்பப்பட்டு வரும் கருத்தியல்களாகும்.

இவ்வாறான கருத்தியல்கள் எமது சமுதாயத்தை தொடர்ந்து வழிநடாத்திக் கொண்டிருக்கும் என நினைப்போர் எம்மத்தியில் பல்வேறு துறைசார்ந்து செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

இதில் முக்கியப் பங்கு எமது தமிழ் ஊடகங்களுக்கு உண்டு. இந்த ஊடகங்கள் விற்பனைச் சந்தை கருதி கருத்துக்களைப் பரப்புகின்றனவே அன்றி பொதுமக்கள் நலன்சார்ந்து செயற்படுவதில்லை.

நிலாவில் ஒரு கூனற் கிழவி இருப்பதாகவும், முயல் இருப்பதாகவும் சிறுபிராயத்தில் நிலாவைக் காட்டி சோறு ஊட்டுவார்கள். இக்கருத்தானது ஒரு கருத்தியலாக பலரது மனதுகளில் பதிந்து இன்னும் அதனை மாற்ற இயலாதிருக்கும் நிலையையும் நாம் காண்கின்றோம். இதேபோன்றுதான் பாகிஸ்தானில் நடைபெற்ற கடந்த பொதுத் தேர்தலின் போது, பாகிஸ்தானின் மறைந்த பிரதமர் பெனாஸிர் பூட்டோவின் முகம் நிலவில் தெரிவதாக ஒரு கதை பரப்பட்டு பலர் இதற்கு எடுபட்டு போயிருந்தனர்.

இவ்வாறுதான் பல்வேறு வழிகளில் தங்களது சுயலாபங்கள் கருதியும், இலகு கருதியும் கருத்தியல்கள் பதிய வைக்கப்படுகின்றன.

இதைத்தான் எமது தமிழ் அரசியல் தலைமைகளும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். இவ்வாறான கருத்தியல்களை தங்களது அரசியல் மூலதனமாக்கிக் கொள்கின்றவர்கள் பொதுமக்களுக்காக எதையுமே செய்ய வேண்டிய தேவையில் இருக்கமாட்டார்கள்.

இதனால்தான் தேர்தல் காலங்களில் மட்டும் அவர்கள் மக்கள் மத்திக்கு வருகிறார்கள். அதேதேர்தலில் வென்றாலும் சரி அல்லது தோற்றாலும் சரி பிறகு அடுத்துவரும் தேர்தல் வரை அவர்கள் அம்மக்களை எட்டிப் பார்ப்பதே கிடையாது.

இந்நிலைதான் எமது சமுதாயத்தில் தொடர்கிறது. ஆனால், வெறும் கருத்தியல் ரீதியாக மக்களை ஏமாற்றாத மக்கள்நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் மக்களை விட்டு அகல்வதில்லை. இவ்வாறான தலைமைத்துவங்கள் தான் மக்களுக்காக உழைக்கின்றன. இதனை நாம் மனதில் கொண்டால், இவ்வாறான தலைமைத்துவத்திற்கு நாம் துணை நின்றால் எமக்கான சுபீட்சமான எதிர்காலத்தை உருவாக்கி எமது சொந்தக் கால்களில் எம்மால் சுயமாக எழுந்து நிற்க முடியும்.

(7)

வீணை

சஞ்சிகை

2010. ஒக்டோபர்

இல. 273, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்
பக்ஸ் :- 0212229883

இல. 121, பூங்கா வீதி,
கொழும்பு - 05
பக்ஸ் :- 0112584336

தொலைபேசி இல.
0777707332
0773884185
E.Mail :-
veenaimagazine@yahoo.com

ஆக்கங்கள் அனைத்திற்கும்
அவற்றை
ஆக்கியோரே
பொறுப்பு.

உண்மையான உலகத் தரிசனத்துடன் அமைந்த தலைமைத்துவம், அறிவார்ந்த தகுதிப்பாகும்; அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய ஈடுபாடும், வருங்காலம் உணரும் இராஜதந்திரமும், புத்திக்கூர்மையும், எண்ணித் துணியும் அஞ்சாமையும் உடைய அரசியல் வழிநடாத்தல் ஆகியன புலிப் பயங்கரவாதத்தின் களத்தினை அறுத்தன. இக்களம் 'அறுப்பு' நிகழ்வு தென்னிலங்கைக்கு மாத்திரமல்ல வட இலங்கைக்கும் பல அரசியல் மாற்றங்களை உருவாக்கியது.

தீர்வு கண்டு

வாழ்வோம்

கிளிநொச்சி நகரிலே சர்வதேச, தேசிய இணக்க முயற்சிகளுக்கு எவ்வகையிலும் இடம் கொடுக்க காது தன் திசையிலே தன்னகங்காரத்துடன் காய் நகர்த்திய வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் தனது தனிநாடு காணும் உச்சக் கட்ட எதிர்ப்பு அரசியலுக்கு சாவுமணி அடித்த அந்தப் பூமியிலே இணக்க அரசியலுக்கு கட்டியம் கூறி புதுவரலாறு காணும் முயற்சியில் இணக்க அரசியலின் அமைச்சரவைக் கூட்டமும் நடந்தேறியுள்ளது.

மக்கள் தங்கள் சிந்தனையில் வலுவூட்டிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். உணர்ச்சி மனவெஞ்ச்சி ஆகியனவற்றில் ஆட்படுதல் என்பன சிந்தனை வலுவூட்டல் (Empowerment) மூலம் இல்லாது ஒழிக்கப்படுவதற்கு ஏற்ற சாத்தியப்பாடு சிந்திப்பதற்கு வழியேற்றப்படும் என்க. பொருளாதார வலுவூட்டல் வறுமையை ஒழித்தல், வேலையின்மை, பேணத்தகு பொருளாதார வளத்தினை கொண்டுவருதல் ஆகியன மகிந்த சிந்தனையின் ஆதார அம்சங்களாகும். இவை அரசியல் வலுவூட்டல் மூலமே நிமிர்ந்து பயன்பெற வழி உண்டு.

இலங்கைத் தமிழர் தங்களது அரசியல் நிலையை நன்கு விளங்கி தெளிந்து சிறப்படைய மாற்று வழிகளைத் தெரிந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இத்தகைய நிலையை அடைந்து கொள்வதற்காக தமிழ் மக்களின் பல்வேறு அமைப்

தீர்வுகாணக்

கதைப்போம்

புக்களும் வலுவூட்டல் பெறல் அவசிய நிலைப்பாடாகும்.

அத்தகைய முயற்சிகளிலே ஒன்றாகவே அண்மையிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட தமிழ்க் கட்சிகளின் கூட்டு முயற்சி காணப்படு

குறைந்து அது முணுமுணுப்பு நிலையிலேயே அமைந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இதனை பின்வருமாறு விளக்கலாம். "இணக்கம் பற்றி நாம் பேசினால் அது காவியம். மற்றவர்கள் பேசினால் அது துரோகம்" என்ற பாணியிலே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இணக்க அரசியலை விளங்கி பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளமையை அண்மைக்கால தமிழ்நாளேடுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவ்விடயம் தனித்து நோக்கப்பட வேண்டியது. அதனை வேறு ஒரு கதையாக நோக்குவதே பொருத்தம் உடையது ஆகும். அதனால் இங்கு அது தவிர்க்கப்படுகின்றது என்க.

கலந்துரையாடல் கலாசாரம் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிய விடயங்கள் இன்று தனிக் கற்கை நெறிகளாக வளர்ச்சியடைந்துள்ள

கின்றது. இந்த முயற்சிக்கு அரங்கம் Forum எனப் பெயர் இட்டுள்ளனர். Forum என்ற சொல்லுக்கு திறந்த கலந்துரையாடல் / விவாதம், கூட்டம் என்ற பொருள்களுடன் இலத்தீன் மொழியிலே Market என்ற பொருளும் இருந்ததாக

அறிய முடிகின்றது. சந்தை என்ற பொருள் இங்கு ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கது.

எதிர்ப்பு என்பதனை புறங்கொள்வதற்குக் கலந்துரையாடல் கலாசாரம் அவசியமானது. எதிர்ப்பு அரசியலுக்கான பல்வேறு தன்மைகள் தற்சமயம் அதாவது 2010ம் ஆண்டு வீறுகொள்ளாது இருப்பதனை அண்மைக் காலச் சம்பவங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. தேர்தல் காலத்திலே காணப்பட்ட அளவிற்கு எதிர்ப்பு அரசியலின் உச்சட்டாணம்

மையையும் நாம் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். இத்தகைய கலந்துரையாடல் கலாசாரத்தில் கலந்து கொள்பவர்களுக்கு இந்த விஞ்ஞான பூர்வமான கற்கை நெறிகள் பற்றிய ஆயத்தப் பயிற்சிகளும் அறிவுப்பழக்கமும் அவசியம் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

24.06.2010ல் இந்த முயற்சி ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் செயலாளர் நாயகம் திரு. கே.என். டக்ளஸ் தேவானந்தா

தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவர் தலைமையில் இம்முயற்சி கைகூடியது.

அதனையடுத்து உபகுழு கூட்டமும் 04.07.2010ல் கூடியும் உள்ளது. இச்சந்தர்ப்பத்திலே இவ் முயற்சியின் வன்மை மென்மைகளை சிந்திப்பது பயன் தரும் அரசியல் சிந்தனை முயற்சியாகும்.

இந்த அரங்கு / Forum த்தின் அமைப்பு அரசியல் மேல்க் கட்டுமாணத்தினையும் குடிமை சமூக மேல்க் கட்டுமாணத்தினையும் இணைத்ததாக அமையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம், மேல்மாகாணம் பொதுப்படக் கூறின் இலங்கை வாழ் தமிழர்கள், இலங்கை முஸ்லீம்கள், புலம்பெயர் தமிழர்கள் எனப் பரந்துபட்ட வீச்சில் இவ் அமைப்பு அமைந்து செயற்படும் என செய்திகள் புலம்புகின்றன. அத்துடன் தென்னிலங்கையின் முற்போக்குச் சக்திகள் உள்வாங்கப்படுமெனவும் அச்செய்திகள் மேலும் தெரிவிக்கின்றது. ஆரம்ப எடுப்பு, அதன் வீச்சு சிறப்பாகவே அமைந்துள்ளது எனக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ் அரசியல் கட்சிகளின் அரங்கு (Forum) த்திலே பங்கு கொண்ட ஆரம்ப காட்சியிலே ஒரு இணக்கம் நன்றாக இழையோடுகின்றது. கூடிய கட்சிகள் / கலந்துரையாடலில் பங்குகொண்ட கட்சிகளுக்குள் பொதுப்படையாக இணக்கம் இல்லை, ஆனால் ஆளுந்தர்ப்புடன் ஒற்றுமையாக இயங்கும் இயல்பிலே ஒற்றுமைத் தன்மை காணப்படுகிறது. அதாவது இலங்கையின் பிரதான அரசியல் போக்குடன் இணக்க அரசியலின் ஆதாரத்திலே இணைந்துபோக அவை ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றன. இது ஒரு நல்ல சகுனம். இதனை - இவர்களது 'கூட்டை' கலைக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதிலே மகிந்த சிந்தனை பிரதான பாத்திரம் வகிக்கும் / வகிக்க வேண்டும் என்பது வெள்ளிடைமலை. அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் 'என்ன சொல்கிறார் என்பதனை விட அவர் என்ன செய்கிறார்' என்பது முக்கியமானது.

TPPF (Tamil Political Party Forum) உருவாவதற்கு அடிப்படையாக அமைவது இன்றைய போருக்குப் பின்னரான நிலைமை

களுக்கு யார் பொறுப்பேற்பது என்பது சம்பந்தமான பொறுப்பான வினாவாகும். அதுமாத்திரமன்றி அந்த நிலைமைகளை படிப்படியாக நிவர்த்தி செய்வதும் அத்தியாவசியமானதாகும். "வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனிடம் முழுப்பொறுப்பையும் போட்டு அவனை, மாத்திரம் ஏச முடியாது. இதில்

க்குப் பின் உள்ள மக்களின் அவலங்களுக்கு அரசியல் தலைவர்கள் மாத்திரம் அல்ல மக்களும் பொறுப்புடையவர்கள்தான். ஆதலால் கூட்டுப் பொறுப்புடன் செயலாற்றினாலேதான். இந்த அவலங்களை ஒட்டுமொத்தமாக, படிப்படியாக நீக்கிக் கொள்ள முடியும். இங்கு எவரும் அலாவுதீனின் அற்புத விளக்கினை கொண்டவர்களாக இல்லை என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. மக்களின் பொறுப்புடைய செயலாற்றுகையே அவசியமானது என்பது விளங்கி நிற்கும்.

TPPF ஒரு தேர்தலை முகங்கொள்வதற்கான அமைப்பு அல்ல என்பதை தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது எல்லோரினதும் முதற்கடமையும் பொறுப்புமாகும். அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் கருத்துக்களை கூறிக் கொள்வது சாலவும் பொருத்தமுடையது ஆகும் என்க.

- தமிழ் மக்களின் தேவை, வேண்டப்படும் தீர்வு ஆகியன சம்பந்தமாக ஒன்றுபட்டு குரல் எழுப்புதல்.
- நடைமுறைச் சாத்தியமான விடயங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குதல்.
- ஆளுந்தர்ப்புடன், தென்னிலங்கை தரப்புக்களுடன் 'உரையாடல் கலாசாரத்திற்கு' அமைவாக கலந்துரையாடுதல்.
- தமிழ்க் கட்சிகளுக்கிடையே ஒற்றுமை இல்லை என்ற கருத்தை அகற்ற முயலுதல். இணக்கமுறு நிலையிலே செயற்

**“இணக்கம் பற்றி
நாம் பேசினால் அது
காவியம்.
மற்றவர்கள்
பேசினால் அது
துரோகம்” என்ற
பாணியிலே தமிழ்த்
தேசியக் கூட்டமைப்பு
இணக்க அரசியலை
விளங்கி
பயன்படுத்தத்
தொடங்கியுள்ளமையை
அண்மைக்கால
தமிழ் நாளேடுகள்
வெளிப்படுத்தியுள்ளன**

எல்லாருக்கும் பொறுப்புண்டு” என்ற பொருளுடைய ஈ.பி.டி.பி. செயலாளர் நாயகத்தின் பொறுப்புள்ள கூற்று இங்கு கவனத்திற்குரியது ஆகின்றது. ஆதலால் போரு

“வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனிடம் முழுப்பொறுப்பையும் போட்டு அவனை, மாத்திரம் ஏச முடியாது. இதில் எல்லாருக்கும் பொறுப்புண்டு” என்ற பொருளுடைய ஈ.பி.டி.பி. செயலாளர் நாயகத்தின் பொறுப்புள்ள கூற்று இங்கு கவனத்திற்குரியது ஆகின்றது.

படுவதன் மூலம் பிரித்து ஆளும் நிலைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பதற்கான சாத்தியம் ஏற்படும் சூழலை உருவாக்குதல்.

- கடந்த காலப் படிப்பினை மூலம் பெற்றுக் கொண்ட அறிவினை பயன்படுத்தாதது. Unused Knowledge is useless என்ற அடிப்படை விடயத்தினை புரிந்து செயற்படுதல்.
- ஒற்றுமையான முறையிலே செயற்படுவதன் மூலமே கௌரவமான தீர்வினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற நடைமுறைச் சாத்தியமான விடயத்தினை தெளிந்து நடைமுறைப்படுத்தத் தயாராகுதல்

ஆகிய அம்சங்களின் அடிப்படையிலே TPPF செயற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தகைய செயற்பாடுகள் நடைமுறைச் சாத்தியமானால் இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் தங்களது அரசியல் வாழ்விலே அரசியலைக் கட்டுப்படுத்தவும் அரசியலின் சாராம்சத்தை மாற்றவும் கூடிய அதிகாரத்தைப் பெறுவர் என்பது உறுதி.

TPPF ன் செயற்பாடுகள் உறுதி நிலை பெற பின்வருவனவற்றில் கவனம் செலுத்தாதல் நன்று என்க.

- யதார்த்த நிலையைப் புரிந்து கொள்ளல்
- மக்கள் நலனை முன்னிலைப்படுத்தல்.
- இனப்புரிந்துணர்வு.
- நாட்டு நலன்.
- உலக அரசியல் நடைமுறைகளை விளங்கிக் கொள்ளுதல்.
- புரிந்துணர்வுடனும் பொறுமையுடனும் கருத்துக்களை கூறுதல்.

இவற்றினை TPPF இல் பங்கு கொள்வோர் மனங்கொண்டு மனப்பூர்வமாக இயங்கின் இக்கூட்டு நிச்சயம் வெற்றிக் கொடி நாட்டும்.

இன்று தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களிலே ஈழத் தமிழர் சம்பந்தமான இரு அணுகு முறைகள் உள்ளன. குறிப்பாக பிற நாடுகளில் உள்ள தமிழ் அமைப்புகள் வன்முறைவாதத்தை முறையாக வெளிப்படுத்தவில்லை என்றாலும், எதிர்ப்பு அரசியலை மிக வன்மையாகவே வெளிப்படுத்துகின்றன. அதேவேளை இணக்க அரசியலுக்கான அமைப்புகளும் உண்டு என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை. இணக்க அரசியலுக்கான அமைப்புகளைச் சார்ந்தவர்களினது வருகை அடிக் கடி இலங்கையில் நடைபெற்று வருகின்றன என்பது வரவேற்கத்தக்க வரலாற்றுப் பதிவுகளே.

தேசிய மட்டத்திலே தேர்தல் காலங்களிலே (ஜனாதிபதித் தேர்தல், பாராளுமன்றத் தேர்தல்) எதிர்ப்பு அரசியல் பேசப்பட்ட உசார் நிலை தற்சமயம் இல்லை. எனினும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைச் சார்ந்தோரில் சிலர் எதிர்காலத் தேர்தல்களைக் கவனத்தில் கொண்டு எதிர்ப்பு அரசியலை உமிழ்ந்த வண்ணம் உள்ளனர்.

இவ்விடத்திலே இன்னொரு விடயத்தையும் நாம் மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும். கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஈழத் தமிழர்கள் அரசியல் மயப்படுத்தப்படவில்லை. அச்சநிலை, அடக்குமுறை ஆகியனவற்றுக்கு உட்பட்ட முறையிலே தான் அவர்களது அரசியல் வெளிப்பாடுகள் அமைந்து காணப்பட்டன. அரசியல் மயப்படுத்தப்படாத சமுதாயத்திலே சில வெற்றுச் செய்திகளை உணர்ச்சி மயமாகக் கி பணம் சேகரிக்கும் ஊடக நிறுவனங்கள் அறிவுக்கு, விழிப்புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம்

அளிக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. அதனால் ஊடகங்களுக்கு ஊடக அறிவூட்டல் என்ற விடயத்தையும் TPPF கவனத்தில் கொள்ளுதல் அவசியம்.

ஒவ்வொரு அமைப்புகளும் தங்களினது கட்டமைப்பு, தங்களினது அடையாளங்கள் ஆகியனவற்றிலே இழந்து விடாதிருப்பதை விரும்புவர். இந்த விருப்பநிலை இந்த Fourm செயற்படுவதற்கு தடையாக அமையாது இருப்பதனையும் அவர்கள் உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும்.

தமிழ்மக்களின் பொதுத் தேவை, பொது விருப்பம் என்பன தீர்மானிக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களிலே இனம், வர்க்கம், வகுப்பு, சமூகப்பிரிவு, பிரதேசம் என்ற பாகுபாடுகள் மேல் எழும்பாது ‘பொதுமையில் கரைதல்’ என்பது சாத்தியமாதல் வேண்டும். அது சாத்தியப்படாது போயின் இந்த அமைப்பு சந்தை போலக் கூடிக் கலைவதாக அமைந்துவிடும் அல்லவா.

வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் மக்களும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலே வாழும் மக்களுக்கூரிய கௌரவத்துடன் வாழ்வதற்கு வழிசமைக்க வேண்டும். பிணக்கமின்றி இணக்கமாக வாழ இணக்க முறைமையை தத்துவார்த்த அடிப்படையிலே TPPF பின்பற்ற வேண்டும். எனினும் இருவேறுபட்ட பொருள்களுக்கிடையில் நுண்மையான ஒற்றுமை காண்பதே அதியற்புதமான உவமையாகும். இரு ஒற்றுமையான அம்சங்களுக்கிடையிலே வேறுபாடு கற்பிக்கும் குடும்ப மேலோங்கித் தனமே யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் அதியற்புத தனித் தன்மையாகும் என்ற இயல்பு TPPF கூட்டுக்கு சவாலாக அமையும் என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

சாந்தி சாந்தி சாந்தி

எம். சிறீபதி

சிறுகதை

கை கோர்த்த முன்று
மாதங்களில் அவனை
விட்டு வெகுதூரம்
போய்விட்டதிலிருந்து
அடிக்கடி கேட்கும் காற்றுச்
சீண்டல் இது! கணவர்
பின்னால் நிற்கும் மாயத்
தோற்றம். கைகளை
விசுக்கி விசுக்கி நீண்ட
பாதங்களை ஊன்றிப்
பதித்து நிமிர்ந்து நடந்து
வரும் மெல்லிய அதிர்வு.
உதடுகளிடை மலரும்
புன்னகை. கண்களுக்குள்
ஓடி விளையாடும்
குறும்பு. காற்றெல்லாம்
ஒரே வாசனை வீசும்!
அது அவரின் வாசனை!
அவருக்கே உரிய
வாசனை!

காற்று

முன்னால் ஒரு பள்ளிவாசல்! எட்டு மணித் தொழுகை ஒலிபெருக்கியூடாய் அந்த நகரம் முழுவதையும் ஆக்கிரமிக்கும். அந்த நேரம் தொழுகைக்குச் செல்லாத பெண்கள் தான் அந்த வீதியில் அதிகமாய் திரிவார்கள். குழந்தைகளை முதுகில் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டு எண்ணுக் கணக்கற்ற சமைகளை தலையில் தாங்கிக் கொண்டு உடலை அதற்கேற்ப சமப்படுத்தி நடந்து செல்வார்கள்.

கனவுகள் இனிமையாக இருந்தன. மேகப் பொதிகளுனூடாய், பசும் புற்களின் மேலாய், வியர்வையின் வாதையற்ற வாசனைத் தரைகளின் வண்ணப்பூச்சுகளினிடையாய், சொர்க்கத்தின் கூரையைத் தொடுவதும் குதிப்பதுமாய் கனவுகள் மிதந்தன!

மாலைக் குளிரின் சிலிர்ப்பும், நிலத்தின் அடியிலிருந்து வீசும் வெயிலின் கடுப்பும் ஆறாமல் உடலை இரண்டு படுத்திக் கொண்டிருந்த போதும் கனவுகள் விரிந்து கொண்டேயிருந்தன!

நியாமியின் பகல் வெயிலும் இரவுக் குளிரும் ஒன்றிற்கொன்று ஒட்டாமல் மனிதர்களைத் தூக்கியடித்துக் கொண்டிருந்தது. சற்று முன்னர்தான் மரங்களிலிருந்து

தாவிக் குதித்து இறங்கி வந்தவர்கள் போல ஒவ்வொருவரின் தோற்றமும்! அந்தக் கிழட்டு விடுதியின் மொட்டை மாடியில் நின்று பார்ப்பது மிகவும் சுவாரஸ்யமாய் இருக்கும். அதற்காகவே காத்திருப்பது போல இரவு உணவருந்தும் நேரம் பார்த்து அவள் மொட்டை மாடிக்குப் போய் விடுவாள். சூரியன் மிகவும் ஆரவாரப்படாமல் சின்ன வட்டத்துக்குள் அடங்கி ஒளி முழுவதையும் பூமியில் பாய்ச்சிக் களைத்த தோரணையில் பவ்வியமாய் ஒதுங்கிப் போய் நிற்பான்! விழிகளை விரித்து விரித்துப் பார்த்தாலும் மணிகள் சுருங்காது!

வீதியில் கூக்குரல்கள் கேட்கும். இவள் முழங்கைகளை மாடியின் அரைச் சுவரில் ஊன்றியபடி நெடுநேரம் அப்படியே நிற்பாள்.

ஒட்டகத்தின் சுட்ட இறைச்சியைத் தடிகளில் குத்தி இப்பவும் ஒருவன் விற்றுக் கொண்டு திரிகின்றான்.

கீழே சமையல் பகுதியில் தடல்புடலாய் சாப்பாட்டுப் பாத்திரங்கள் இடிபடும் ஒசை கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

“இந்த சிறிலங்கன்ஸ் வந்ததிலிருந்து ஒரே மிளகாய் த்துள் கமறலும்

பருப்புக் கறி வாசனையும் தான்” என்று விடுதிக்காரக் கிழவன் கூறியது எத்தனை உண்மை. இரவு பாணும் பருப்புக்கறியுமாய் தான் இருக்கும்..! இன்றைக்கு கமலாக்காவினதும் அனுசியா வினதும் சமையல் முறை!

சாப்பிடக் குந்தும் இருபத்திமூன்று பேரும் அவர்களின் கறியைப் புகழ வேண்டும் என்ற ஆவலில் நன்றாகவே உள்ளி மிளகு குற்றிப் போடுகின்றார்கள் போலும்! வாசனை மூக்கைத் துளைத்தது.

சூரியன் முற்றிலும் காணாமல் போய் விட்டான். வளர்பிறை முகிலுக்குள் மறைந்து நின்றது. வீதிக்கம்பங்களிலிருந்து வரும் மஞ்சள் ஒளி மொட்டை மாடியில் சில கட்டிடங்களின் நிழல்களை திட்டுத் திட்டாய் விழுத்தியிருந்தது. “றஞ்சினி....” என்ற கிசுகிசப்பான குரல்! திடுக்குற்றாள். காற்று கூந்தலை அளைந்து கொண்டிருந்த போதும் உடல் முழுவதும் வியர்ப்பதான உணர்வு!

“என்ன இது?! காற்றோடுதான் அவர் குரல் வந்ததோ? அல்லது இதயத்தைப் பிரித்துக் கொண்டு வந்து சீண்டுகின்றதோ?”

கை கோர்த்த முன்று மாதங்களில் அவனை விட்டு வெகுதூரம் போய்விட்ட

திலிருந்து அடிக்கடி கேட்கும் காற்றுச் சீண்டல் இது! கணவர் பின்னால் நிற்கும் மாயத் தோற்றம் .கைகளை விசுக்கி விசுக்கி நீண்ட பாதங்களை ஊன்றிப் பதித்து நிமிர்ந்து நடந்து வரும் மெல்லிய அதிர்வு. உதடுகளிடை மலரும் புன்னகை. கண்களுக்குள் ஓடி விளையாடும் குறும்பு. காற்றெல்லாம் ஒரே வாசனை வீசும்! அது அவரின் வாசனை! அவருக்கே உரிய வாசனை!

அவரின் ஷேட்டில், நவுசரில், சாரத்தில், துவாயில், தலையணையில், பிறிவ்கேசில், சப்பாத்தில், சீப்பில், கைக்குட்டையில், கடிதங்களில்.... எங்கெல்லாம் அவரின் உடமைகள் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம்....! என்னைத் தொட்டபின் என்னிலும் சில கணங்கள்....! இப்போ என்னாசியில் நிரந்தரமாய்....!

எனக்குப் பைத்தியம், புருஷ பைத்தியம், என் ஆளுமையையே அபகரித்துக் கொண்டு போகின்ற அதிர்ச்சி! நொந்து நொந்து உருகிக் கொண்டே போகிற நோயாளி மாதிரி... வாழ்க்கையை கனவுகளாகவே

வைச்சிருக்கிற பெடியனுக்கு தலையைக் குடுத்த பிறகுதான் உந்தக் கண்ணாடிகள் விளங்கும்.” சிரிப்பலைகளில் மொட்டை மாடி அதிர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் உலரப் போட்ட உடைகளை அள்ளியெடுத்துக் கொண்டு படியிறங்கினார்கள். “வாடி சவருக்கு மிண்டு குடுத்தது காணும்.... மனுசன் அங்கையிருந்து லட்சம் லட்சமாய் கட்டிப் போட்டுக் காத்துக் கொண்டு கிடக்கிறார். நீ உதிலை வந்து நிண்டு நிண்டு, சாப்பிடாமல் குடிக்காமல் காய்ச்சுகள்ளியாகவே போய்ச் சேரப் போகிறாய்...?”

“போங்கோ வாறன்...” அவள் சற்றே தாமதித்தாள். இப்ப... உடனே கீழே போனால், பெடியங்கள் எல்லோரும் என்றை முகத்தைத்தான் விண்ணாணமாய் பார்த்துக் கொண்டு நிப்பாங்கள். ஏதும் சொட்டைப் பகிடையும் விடுவாங்கள்...”

புத்து நிமிடங்கள் கழித்து படியிறங்கினாள். சமையலறை இரண்டு பட்டுக் கிடந்தது. அடிச்சட்டியில் கொஞ்சம் பருப்புக்கறி! கமலாக்கா சொன்ன பாண் துண்டை தேடிப் பார்த்தும் அங்கு காணவில்லை!

“நான் வரப்போகிறெனட்டு இரண்டறை வீடொன்று ஒழுங்குபடுத்திப் போட்டாராம்...” “நானமர்ந்து கவிதையெழுத ஒரு மேசையும், ஆனந்தமாய் சயனிக்க ஒரு கட்டிலும், நீராட ஒரு மலர்த் தொட்டியும்... பிறகு, பின்னுக்கு ஒரு புல்லுப் பூங்காவும் பசியெடுக்கும் போடுதல்லாம் ருசிருசியாய் சாப்பிட வகைவகையாய் உணவு வகைகளும், அப்புறம்... அழகழகான குளிருடைகளும்... என்று ஏகப்பட்ட ஏற்பாடுகளாம்....!”

களித்துக் கொண்டிருக்கிற பைத்தியம்... அவளுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. சுயபிதற்றலை எண்ணிச் சிரிப்பு வந்தது. “றஞ்சனி அடி றஞ்சனி...” உண்மையாகவே மொட்டை மாடித்தரை அதிர்கின்றது. “பருப்புக்கறி முடியப் போகுது...பாண் ஒரு துண்டுதான் கிடக்குது. ஒடிப்போய் சாப்பிடு” கமலாக்கா கத்திக் கொண்டு வந்தா. அவவிறகு பின்னால் சாப்பிட்டு

முடித்த பரிவாரங்கள்.

“றஞ்சனி அக்காவுக்கு... இனி லண்டனிலை இருந்து ஒரு கோல் வந்தால் தான் ரொனிக் குடிச்ச மாதிரி இருக்கும். அதுக்குப் பிறகு தான் அவவுக்குப் பசி வரும்...”

“சும்மா இரடி அனு. உனக்கிந்த சோகம் ஒண்டும் இப்ப விளங்காது. சவிஸ்க்குப் போன பிறகு கொண்ணன் பார்த்து

இவள் யோசித்துக் கொண்டு நின்றாள். மங்கை, கண்ணாடியை கழற்றி விட்டு வந்து நின்றா. முகம் வேறு மாதிரி இருந்தது.

“கழுதைகள்..., முக்குப் புடைக்கச் சாப்பிட்டிட்டுக் கருவாமலே போட்டுதுகள்” நாறல் அர்ச்சினைகளோடு பாத்திரங்களை ஒழுங்கு படுத்திக் கருவத் தொடங்கினாள். இவள்... தரையைக் கூட்டி அள்ளிக் கொண்டிருந்தாள்.

**அன்றைக்கு அவள் போய்
நீண்ட நேரமாகி விட்டபின்பும்
றஞ்சினிக்கு நெஞ்செல்லாம்
ஏனோ பாரமாக அழுத்திக்
கொண்டிருந்தது. எல்லையற்ற
எண்ணங்கள், படுக்கையிலும்
உடலைப் புரட்டிப் புரட்டி
விரட்டின! “பன்ரெண்டு
வயசில் எனக்கொரு தங்கச்சி
இருக்கிறாள். அவளுக்கு
இப்பவும் வடிவாக கொலரை
இழுத்துச் சரீப்படுத்தி
சட்டை அணியத் தெரியாது.
வறுத்த புளியங்கொட்டை
சப்பிக்கொண்டு ஊஞ்சல்
ஆடுவாள்...” றஞ்சினிக்கு
அழுவேணும் போலெல்லாம்
இருந்தது. அன்றிரவு
முழுவதும் இனம் புரியாத
அவஸ்தையோடு ஊமையாக
அழுது கொண்டிருந்தாள்!**

“றஞ்சினி.... கனநேரமாய் உம்மை இந்தப் பக்கம் காணெல்லை, சாப்பிட்டனீர் தானே?” என்று சந்தேகமாய் கேட்டா.

“இல்லை... ஒரு பாண்துண்டு இருக்கண்டு கமலாக்கா சொன்னா. ஆனால் காணெல்லை...” அவள் கூறியவாறே தேநீர் ஊற்றத் தயாரானாள்.

“கடவுளே!... எந்தக் காய்ஞ்ச முதேசி அதையும் விழுங்கிச்சே?...”- மங்கை தனக்கேயுரிய தனித்துவப் பதங்களை ஊசிகளாய் வீசியெறிந்து கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு ஜேர்மனியில் மாப்பிள்ளை, தாலிக்கு ஓடர் கொடுத்திட்டுக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். சொந்தச் செலவில் அவரே கூப்பிடுகிறார்.

நியாமியில் நின்ற இந்தப் பதினெட்டு நாட்களும் போனில் கதைத்துக் கொண்டே யிருந்தா. இருபத்தெட்டு வயசியிலும் நாற்பது வயதுக் காரியின் பேச்சும் மிடுக்கும் அனுபவ அறிவும்! எல்லோரது கைகளையும் விரித்து விரித்து சாத்திரம் கூடப் பார்க்கிறா! “றஞ்சினியின் கணவர் சொக்கத் தங்கம். இவள் லண்டனிலை கால் வைச்சதும் ஓகோ என்று உயரப் போகிறாள்...” என்றும் சொன்னா. இவளுக்கு அப்பவும் சிரிப்பு வந்தது. ‘லண்டனிலை கால் வைச்சதும் உடனை என்ன நடக்கப் போகுது எண்டது எனக் கெல்லோ தெரியும்....’

‘நான் வரப்போகிறெனெண்டு இரண்டறை வீடென்று ஒழுங்குபடுத்திப் போட்டாராம்...’ ‘நானமர்ந்து கவிதையெழுத ஒரு மேசையும் ஆனந்தமாய் சயனிக்க ஒரு கட்டிலும், நீராட ஒரு மலர்த் தொட்டியும்... பிறகு, பின்னுக்கு ஒரு புல்லுப் பூங்காவும் பசியெடுக்கும் போதெல்லாம் ருசிருசியாய் சாப்பிட வகைவகையாய் உணவு வகைகளும், அப்புறம்... அழகழகான குளிருடைகளும்... என்று ஏகப்பட்ட ஏற்பாடுகளாம்....!’

“வந்திடு ரஞ்சினி... கெதியா வந்திடு...” என்கிற போது, மூச்சுக்காற்று, phone call தொலைபேசியை நொருக்கிவிடும் போல் தவிக்கிறது!

‘இராப்பகலாய் Over time செய்கிறாராம்! றஞ்சினி வந்த பிறகு ரெண்டு மாசம் வேலைக்குப் போகாமலிருக்க...’

அவள் தேநீரை உறிஞ்சிக் குடித்துக் கொண்டிருந்தாள். மங்கை எல்லாம் கழுவி வைத்து விட்டு படுக்கைக்கு இடம் பிடிக்க ஓடிவிட்டா. பத்துச் சதுர அடி அறையில், பன்னிரண்டு பெண்களுக்கிடையில் மூச்சு முட்டித் திணறாமல் படுக்க வேண்டுமென்றால் இந்த அவசர நித்திரை அவசியம் தான்!

ஆண்கள் Down stair Floory உள்ள பெரிய அறையில் பாணும் பருப்புக் கறியும் கொடுத்த உசாரில் பெரிய சத்தமாக கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நாளைக்கு யார் அனுப்பப்படுப் போகினம்...? நினைவுகளுடே கேள்விப் பொறியும் மின்னி மின்னிக் குறுக்கிட்டது!

அடுத்து வந்த மாலையிலும், வெப்பமும் குளிரும் கலந்து பிசைந்து கொண்டு தானிருந்தது. ஆனால் சூரியனின் அமைதியும் போதை நிலையும் அழகாயிருந்தது! இரவு வானில் நட்சத்திரங்கள் கொள்ளையாய் கண்சிமிட்டுமென்றே தோன்றியது. முகில் கள் வெண்பஞ்சாய் அள்ளுண்டு தவழ்ந்தன! இடையிடையே நீலவெளித்துளிகள் வேவு பார்த்துக் கொண்டு மறுபுறம் நகர்வதாய் பாவம் காட்டின!

அழகான நைல் நதியின் ஒரு துண்டு நியாமியின் பெருந்தெருவைக் கிழித்துக் கொண்டு கீழாக ஓடியது! பாலத்தின் கம்பிகளைப் பற்றியபடி எல்லோரும்! “இதுவா... உலகப் புகழ் பெற்ற நைல்?... வெப்பம் தாளாமல் பொங்கி ஆவியாகி, இப்போ நன்றாக வற்றி... திட்டித் திட்டாய் குளம் கட்டிக் கொண்டு நிற்கிறது!

சூரிய ஒளியின் செம்மை கலந்து காற்றின்

அசைவில் அங்கங்கு பளீரிடுகிறது! கிழக்குத் தொலைவில் மட்டும் அகன்ற மஞ்சள் நீப்பரப்பு பளபளப்போடு அசைந்து கொண்டிருந்தது! ஆனாலும் சிறுவர்கள் பாலத்தை அண்டியிருந்த சேற்றையும் நீர்த்திட்டுகளையும் பொருட்படுத்தாமல் கோவணத் துண்டுகளுடன் தாவிக்குதித்துக் கொண்டு திரிந்தார்கள்.

குமாரின் குரல் பின்னால் கேட்டது.

“பெனினை விட இது பரவாயில்லை...”

“ஐய்...யோ தண்ணீரே இல்லாத அந்த பெனின் காட்டில்... இன்னும் இரண்டு நாள் நிக்கிறதைவிட, இலங்கை ஆமிக்கு கிட்டப் போய் நிண்டு துணிஞ்சு கண்ணடிக்கலாம்...” எல்லோரும் மங்கையைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

“குஸ்குஸ் ஒரே குஷியாக இருக்கிறார். இரவைக்குக் குஸ்குஸ் தான்...போலை...” அனுசியா மெதுவாய் கூறினாள். சிரிப்பலைகளில் பாலக் கம்பிகள் அதிர்ந்தன.

“குமாருக்கு ‘குஸ்குஸ்’ பட்டம் வைச்சதைப் பற்றித் தெரிய வேணும், அவ்வளவு தான்! பிறகு பாணுமில்லை பருப்புக் கறியுமில்லை...”

“அவர் ஜேர்மனியில் ஒரு வருஷம் இருந்த பிறகு திருப்பி அனுப்பிப் போட்டாங்களாம்! அந்த ஒரு வருஷமும்... அங்கையொரு ரெஸ்ரோறண்டில் வேலை பார்த்தவர் எண்டதுக்காக,

பாணும் பருப்பும் வாங்கக் கடைக்கு அனுப்பினால் 'குள்குள்கு' ரின் மீனும் வாங்கி வந்து சமைச்சுத் தள்ளுகிறார். நல்ல சத்துணவாம். ருசியாம் சாப்பிட்டாம்..."பழக்கமில்லாத உணவு என்றாலும் பலருக்கு பிடிக்கவில்லையென்றாலும் யாரும் முகம் சுளிக்கவில்லை.

ஜெகதீஸனின் கணிப்புப்படி குமார் அனுபவசாலி என்பதால் எல்லேருக்கும் அவர்தான் பொறுப்பு. பாணும் பருப்பும் வாங்கி வருவதற்கும் அவர்தான் பொறுப்பு. எல்லோரும் நல்ல ருசி என்றே சாப்பிட்டார்கள்!

திடுமென்று கருமுகில்கள், பஞ்சுப் பொதிகளை உருட்டித் தள்ளிவிட்டு நுழைகின்றன! சூரியன் எங்கோ தொலைந்து விட்டான்! பாலக் கம்பிகளில் 'ணங்ணங்' என்ற ஓசையுடன் வேகமாகச் சில மழைத்துளிகள்!

கூதல் காற்றில் உரோமக் கணுக்கள்

தொடுத்து விட்டு மீண்டும் மீண்டும் அவள் உணர்வுளைச் சுற்றின!

"சரி... நாங்கள் நடப்பம், மழை பெருக்கப் போகுது போலை கிடக்குது..." கமலாக்கா சொல்ல எல்லோரும் விடுதி நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களையறியாமலே சின்னச் சின்னச் சிநேக குழுக்களாய் நகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

விடுதி வாசலில் அந்தச் சிறுமி! மூன்று நாட்களுக்கு முன் வந்த அதே சிறுமி! இவளுக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. சட்டென்று உணர்வுகளெல்லாம் ஒருங்கிப்போய் நெஞ்சில் பாரமேறுகிற ஒரு தவிப்பு! வழித்துத் துடைத்து வடித்தெடுத்த கருஞ்சிலை போல் சிறுமி நின்றாள். தலையில் பாத்தி பாத்தியாய் வகிடு பிரித்து ஏராளம் பின்னல்கள்! பருத்திச் சட்டையும் சின்னப் பாவாடையும் அணிந்திருந்தாள். தென்னம்பூவிதழ்களை

வலித்தது. சில சமயம் இதமாயும் இருந்தது. கீழே சமையல் பகுதியில் தடல்புடலான சமையல்கள், சமையற்காரர்கள் அன்று சந்தோஷமான பம்பரங்களாய் நின்றார்கள். பசியைக் கிளறும் முட்டைப்பொரியல் வாசனையெல்லாம் வந்து வந்து வயிற்றை வதைத்தது! மாலை நேரம் இந்தச் சிறுமி வந்தாள்.கையில் ஒரு புத்தகமும் இரண்டு கொப்பிகளும்! அங்குமிங்கும் அணில் பார்வை பார்த்து விட்டு அறைக்குள் மெதுவாய் நுழைந்தாள். அதற்கப்புறம் இரண்டு மணிநேரத்தின் பின்தான் வெளியில் வந்தாள். வரும்போது கையில் சொக்லேற் இருந்தது. வாசலைக் குறுக் கறுத்து இவள்தான் வந்து கொண்டிருந்தாள். சிரித்தாள். அவளும் சிரித்தாள். றஞ்சனியின் கையிலிருந்த உலர்ந்த உடைகளுள் ஒன்று நழுவிக்கீழே விழுந்தது. சிறுமி குனிந்து பொறுக்கிக் கொடுத்தாள்.

“சத்தம் போடாதையுங்கோ மங்கையக்கா எங்களுக்குள்ளேயே ஆரும் போய் அங்கை அண்டிவிட்டு விடுவினம். பிறகு நாங்கள் அரைவழியிலை அம்போதான்!” என்று குட்டிச்

சகுந்தலா குசுகுசுத்தாள்! குட்டிச் சகுந்தலா, ஊரில் காதலனை விட்டு வருகிறாள்.

ஜேர்மனியில் தமையனுடன் போய் சேர்ந்த பிறகு, காதலனைக் கூப்பிடுவாளாம்.

**கெதியில் போய் சேர்ந்து, கெதியா உழைத்து, கெதியா அவனைக் கூப்பிட வேணும் என்கு
தவிப்பு அவளுக்கு!**

சிலிர்த்துக் கொண்டன! எல்லோரும் கைகளால் தலையைப் பொத்தியபடி!

இவள் மட்டும் இருளும் வெளியைத் துளைத்துக் கொண்டு, காற்றில் கண்களை அலைய விட்டபடி!

‘நைல் நதிக்கரையிலும் நானுந்தன் நினைவுடன்!

காற்றிலும் சேற்றிலும் நானுந்தன் கனவுடன்!

மழையிலும் குளிரிலும் நானுந்தன் அணைவுடன்!

கடும் வெயிலிலும் கூட நானுந்தன் நிழலுடன்!’

நைல் நதிக்கரையிலும் கனவுகள் விரிந்தன! காற்றில் அலைந்தன! முகில்களைத் தொட்டழைந்து சூரியனைத் தேடி... விடை தெரியா வினாக்களைத்

உடைத்துக் கொண்டு கிளம்பும் சின்னக் குரும்பைகளின் மலர்ச்சி! இவளைப் பார்த்து இலேசாகச் சிரித்தாள். மூன்று நாட்களின் முன் இவளோடு மூன்று வரிகள் பேசிய ஞாபகத்தின் சிரிப்பு அது.

சிரிப்பினாடே அந்தத்தின்தான் இவளுக்கு ஞாபகம் வந்தது. அன்றைக்கு யாரோ ஒரு பெரிய புள்ளி அங்கு வந்திருந்தான். சரிகை உடைகளால் போர்த்து மூடிக் கொண்டு கைவிரல்கள் மின்ன, வெள்ளை நிற ‘பென்ஸ்’ இல் வந்திறங் கினான். அநேகமாகப் பூட்டியபடியே கிடக்கும் சில விஷேட அறைகளுள் ஒன்று, வந்தவனுக்காக அன்று திறக்கப்பட்டு ஆரவாரமான வரவேற்பு! அவன் வந்ததி லிருந்து விடுதி முழுவதும் வாசனைத் தைலங்களின் நாற்றம்! சிலசமயம் தலை

“நீ ஸ்கூலுக்குப் போறனியா?” என்று றஞ்சினி நன்றிச் சிரிப்போடு கேட்டாள். அவளுக்கு ஆங்கிலம் அவ்வளவாகப் புரியவில்லை. ஆனாலும் தனக்குப் பன்னிரண்டு வயதென்றும் பாடசாலைக்குப் போகிறவளென்றும் ஏதோ விதமாய் தெரிவித்தாள். பிறகும் சிரித்தாள், அப்புறம் போய்விட்டாள்.

அன்றைக்கு அவள் போய் நீண்ட நேரமாகி விட்டபின்பும் றஞ்சினிக்கு நெஞ்செல்லாம் ஏனோ பாரமாக அழுத்திக் கொண்டிருந்தது. எல்லையற்ற எண்ணங்கள், படுக்கையிலும் உடலைப் புரட்டிப் புரட்டி விரட்டின! “பன்ரெண்டு வயசில் எனக்கொரு தங்கச்சி இருக்கிறாள். அவளுக்கு இப்பவும் வடிவாக கொலரை இழுத்துச் சரிப்படுத்தி சட்டை அணியத்

தெரியாது. வறுத்த புளியங்கொட்டை சப்பிக்கொண்டு ஊஞ்சல் ஆடுவாள்...” றஞ்சனிக்கு அழவேணும் போலெல்லாம் இருந்தது. அன்றிரவு முழுவதும் இனம் புரியாத அவஸ்தையோடு ஊமையாக அழுது கொண்டிருந்தாள்!

விடிந்த பின்பு லண்டனிலிருந்து call வந்தது. சொல்லும்போது இவளுக்குக் குரல் பதறியது. கண்களுக்குள் ஈரம் கசிந்தது!

“றஞ்சு! உதொண்டும் வெளிநாடுகளில் பெரிய விசயமில்லை! உதுக்கேள் நீர் கவலைப்படுகிறீர்? அதை மறவும். நாளைக்கு அனுப்புகிற ஆக்களிலை நீர் வாறதைப் பற்றி ஜெகதீசனைக் கேளும்...” என்றார் அவர்.

இவள் நைலின் அழகை அவருக்கும் சொல்லியிருக்க வேணும் என்று நினைத்துக் கொண்டு படயேறினாள்.

இரவு ஜெகதீசன் வந்தார். உடை முழுவதும் சுகந்தத்தை அள்ளிச் சுமந்து கொண்டு வந்து நின்றார். ‘ரை’யும் ‘ஸு’வும் கண்களைப் பறித்தன! ஏதோ ஒரு முக்கியமான தகவலாக இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்தபடி நின்றார்கள்.

‘நான் மேலதிகமாய் கேட்ட நாற்பதினாயிரம் றஞ்சனிக்கும் அனுசியாவுக்கும் மட்டும் தான் வந்து சேர்ந்திருக்கு. நாளைக்கு ரெண்டு பேரும் வெளிக்கிட்டுறீங்கள். எல்லாத்தையும் ‘ரெடி’ பண்ணுங்கோ” அப்புறம் three star க்குப் போய்விட்டார். அவர் சாய்ந்து நின்ற தூணிலிருந்து தொடர்ந்து சுகந்தம் பரவிக் கொண்டிருந்தது.

மங்கை கத்தத் தொடங்கி விட்டா.

“அஞ்சு லட்சம் கொடுத்து கணக்கெல்லாம் முடிச்ச பிறகு தானே, வெளிக்கிட்டனாங்கள். இப்ப அரை வழியிலை வைச்ச ‘கொண்டு வா’ எண்டு அறுக்கிறான் பாவி! அவனுக்கென்ன கொள்ளப்பிட்டியிலை கோடிக்கணக்காகச் செலவழிச்சு கோட்டை மாதிரி ஒண்டு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். குளியலறைக்கு வைரக்கல் பதிக்கப் போறானாக்கும். எங்களை வைச்ச வறுக்கிறான்...”

“சத்தம் போடாதையுங்கோ மங்கையக்கா எங்களுக்குள்ளேயே ஆரும் போய் அங்கை அண்டிவிட்டு விடுவினம். பிறகு நாங்கள் அரைவழியிலை அம்போதான்!” என்று குட்டிச் சகுந்தலா குசுகுசுத்தாள்! குட்டிச் சகுந்தலா, ஊரில் காதலனை விட்டு வருகிறாள். ஜேர்மனியில் தமையனுடன் போய் சேர்ந்த பிறகு, காதலனைக் கூப்பிடுவாளாம். கெதியில் போய் சேர்ந்து, கெதியா உழைத்து,

கெதியா அவனைக் கூப்பிட வேணும் என்க தவிப்பு அவளுக்கு!

இரவு, படுக்கைக்குப் போகும் நேரம் பார்த்து குஞ்சு வந்து குரல் கொடுத்தார். “றஞ்சனியையும் அனுஷியாவையும் கூட்டிக் கொண்டு வரச்சொல்லி, ஜெகதீசன் இப்ப போன் பண்ணினவர். பயண விபரம் கதைக்க வேணுமாம்...”

அனுஷியா துள்ளிக் கொண்டு எழுந்தாள். றஞ்சனி இரவுடையை அவசரமாய் மாற்றிக் கொண்டு புறப்படத் தயாரானாள்.

அரை மைல் தூரம் தெரு விளக்கினொளியில் நடந்து, நைல் நதிக்கரையிலிருக்கும் பளிங்கு விடுதிப் பக்கமாய் திரும்பி, பேர்ச்சை மரங்களின் நிழல்களை மிதித்துக் கொண்டு சிவப்பு ரோஜாக்களின் மெல்லிய வாசனையை நுகர்ந்தவாறே படயேறிய போது கால்கள் கூசின! தரையில் முகம் பார்க்கலாம் போல் பிரமிப்பு! ஜெகதீசனின் அறைவாசலை நெருங்கியபோதே கதவு திறக்கப்பட்டது! “வாங்கோ” என்றார்.

ஒரு சின்னப் பீங்கானில் சீஸ்பிஸ்கற் றஞ்சனியின் கண்களைப் பார்த்தவர் “சாப்பிடுமன்” என்றார்.

குமார் வெளியில் போய் இருந்து கொண்டார்.

“சரி... இப்பிடி இருங்கோ...” என்றார். “கட்டிலிலையோ...?” அனுஷியா இவளைப் பார்த்து விழித்தாள். ‘என்ன முழுசிறீங்கள்?... இருங்கோவன்...’ இருந்து விட்டார்கள். அப்பப்பா... என்ன இதம் இது.

Royal Bed ஓ...? ஐந்து இலட்சத்து நாற்பதினாயிரம் கொடுத்து மல்லிகைப் பூ மணக்க வேப்பங்காற்று வீச நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்த வீட்டு விநாந்தாவையும் விட்டு விட்டு நடுவழியில் வந்து நின்று பத்துச் சதுர அடி அறைக்குள் பன்னிரண்டுபேர் வியர்வை மணக்க, நெருங்கிப் படுக்கும் விடுதி அறையின் வெற்றுத்தரை ஒரு கணம் நினைவில் வந்தது.

“Now You are Friends....Tourist... ஆக லண்டனுக்குப் போறீங்கள் air

‘எப்படி இவருக்குத் தெரிந்தது ஏதும் கமரா இருக்கோ?’ உள்ளே இருபது இஞ்சி ரிவியில் ‘கிரிக்கற் மட்ச’ போய்க் கொண்டிருந்தது. அறை முழுவதும் ஜெகதீசனின் வழமையான சுகந்தம். பெரிய Double Bed பளபளக்கும் ead Board பட்டு விரிப்புக்கள், சிவப்புக் கம்பளம், மெத்தென்ற மெத்தை போலும், பஞ்சுத் தலையணைகள்!

ஜெகதீசனின் கையில் World map போலும். இரவு உடையுடன் மெத்தைக்குள் புதைந்தபடி சாய்ந்தமர்ந்திருந்தார். அருகில்

style உடுப்புகள் எல்லாம் அந்தமாதிரி எடுப்பாயிருக்க வேணும்... இதெல்லாம் லண்டன் வரைக்கும்தான்... லண்டனிலை கால் வைச்ச உடனே எல்லாம் இழந்த அகதி! அகதி மட்டும்தான்...”

ஜெகதீசன் சொல்லிக் கொண்டே போனார். அவரின் கண்கள் அடிக்கடி கதையை மேவி அவர்களுக்குள் ஊடுருவி மீண்டுகொண்டிருந்தன. அப்பப்போ நமுட்டுச் சிரிப்பொன்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தச் சிரிப்பு எப்பவும் அவளுக்குப் பிடிக்காமல் இருந்தது.

“பிழை விட்டால்... பிடிபட்டால் நான் பொறுப்பில்லை. பிறகு என்றை பெயர் ஜெகதீசனும் இல்லை...”

அனுஷியா இவளைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். கண்கள் கலங்கத் தயாராவது போலிருந்தது. றஞ்சனிக்குப் பயணப் பதற்றம் இப்போதான் மிகச் சரியாக ஆரம்பமானது! காற்றில் கணவரின் குரலைத் தேடினாள்! விழிகளுக்குள் ஜெகதீசனின் நழுட்டுச் சிரிப்புத்தான் மீளவும் அகப்பட்டது! “அவ்வளவுதான்... பாஸ் போட் வெளிக் கி டேக்கை தருவன்...” அவர் படுக்கையால் இறங்கினார். இவர்கள் எழுந்தார்கள்.

ஜெகதீசன் நெருங்கி வந்து அவளின் கைகளை பற்றினார். நழுட்டுச் சிரிப்பு மிக அருகாய் வந்து இவள் கண்களுக்குள் நுழைந்தது! முதுகில் ஒரு கை இலேசாய் படர்வதாய் உணருமுன், சட்டென்ற இழுப்பில், ஜெகதீசனின் சுகந்தம், மார்பெங்கும் நாற்றமாய் படிந்தது! மேலெழுந்த முச்சுத் திணறலுடன் தேகத்தின் பாகமெங்கும் தீப்பொறிகள் சிதறின...! திகைத்தாள், பிடுங்கி உதறிவிட்டு நகர்ந்தாள். றஞ்சனிக்குக் கண்களுக்குள் நீர் முட்டியது! “சரி... கவனமாய் போய் எல்லாத்தையும் ரெடி பண்ணுங்கோ...” மீண்டும் அதே நழுட்டுச் சிரிப்பு! அனுஷியாவுக்கு என்ன நடந்தது? பேயடித்தது போல் சிரித்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தாள்..!

விடிந்தால் பயணம்! எல்லாம் தயார். எல்லோரினதும் தூக்கக் குறட்டைகளைத் தவிர இரவின் நிசப்தம் அழகாய் அபூர்வமாய் தோன்றியது!

அவளுக்கு நித்திரை வரவில்லை மொட்டை மாடிக்கு ஓடினாள்!

நட்சத்திரங்கள் இவளுக்காகவே காத்திருப்பவை போல் கண் சிமிட்டிச் சிரித்தன! உச்சிக்கு வந்திருந்த பத்தாம் பிறை நாடியில் கைவைத்து பரிகசிப்பதும் சீண்டுவதுமாய் நகரும் முகிலோடு நளிணம் செய்கிறது! கூதல் காற்று மெலிதாய் உடலைத் தழுவியது! கண்கள் காரணம் புரியாமல் பனித்தன! புண்ணாகிச் சுட்டெல்லாம் தண்ணென்று ஆறுவதுபோல்! அகமும் புறமும் மெல்ல மெல்லக் குளிர்மையின் ஸ்பரிசம்!

“றஞ்சனி... றஞ்சு...” காற்றோடு அவரின் குரல்...! நாசியைச் சீண்டும் வாசனை! அது அவரின் வாசனை...! அவருக்கேயுரிய வாசனை....!

ஆகாயத்திலிருந்தது காற்று

- சந்திரா இரவீந்திரன்.
(வண்டி)

முட்கம்பி

தன் புத்தம் புது
இறகுகளைக் கொண்டு
பறந்து திரிந்து
களைப்புற்ற குருவிக்குஞ்சொன்று
என் மேல் அமர்ந்ததம்
அகப்பட்டுத் தன்னைக் கிழித்துக்கொண்டது.

எனக்கு அப்பால்
பரந்து விரிந்திருக்கும் சூனியப் பெருவெளியில்
வாழ்வைத் தொலைத்தவர்கள்
அதிகாரக் குப்பைத் தொட்டியில்
குப்பைகளெனக் குவிக்கப்பட்டிருந்தனர்

சேலைத் தலைப்பைச் சூப்பி
உறங்கிய மகன்கடத்தப்பட்டபோது
அவள் விட்ட பெருமூச்சுகளின்
வெப்பத்திலும் ஈரம் காயாத
தெப்பமாக இருந்த
ஒரு தாயின் சேலைத்தலைப்பு
என் மேல்பட்டு கந்தலானது.

அதிலிருந்து துண்டுகளைக் கிழித்தெடுத்த
பெண்கள் தம் மாதவிடாய்
காலத்தில் கட்டுவதற்கு
மறைவிடங்களைத் தேடினர்.

அவலம் நிறைந்த கண்கள்
நிச்சயமற்ற பொழுதுகளை நொருக்கி
என்மேல் எறிந்து கொண்டிருந்தன.

கடத்தப்படும் பிள்ளைகளின் திசையறியா
பெற்றோரின் விம்மல்களும்
சிதைக்கப்படும் பெண்ணுடலின் மொளளங்களும்
என்னிலும் கூரியதாய் என்னைக் காயப்படுத்தின.

தன்னை விடுவிக்க எத்தனிக்கும்
அக்குருவிக்குஞ்சின் கீச்சிடும் குரல்
ஓலமாக மாறுகின்றது.
அதன் உடலிலிருந்து
சொட்டுச் சொட்டாக
இரத்தம்
என் மேல் வடிந்துகொண்டிருக்கிறது.

-உமா.

**“திம்பு முதல் டோக்கியோ வரை” புல்களின்
பேச்சுவார்த்தைகளும் பயன்பெறாத தமிழ்மக்களும்**
(6)

திம்புப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கப் பட்டு பாதுகாப்புப் படையினர் மற்றும் பொலிஸாரின் நடமாட்டங்கள் கட்டுப் படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து குடாநாட்டிற்குள் ஆயுதபாணிகளது நடமாட்டம் அதிகரித்தது. குடாநாட்டிலிருந்து பாதுகாப்பு நிலைகளின் முன்னரங்கப் பகுதியில் போராளிகளின் காவல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. படையினர் முகாம்களை விட்டு வெளியேற முற்பட்ட ஒவ்வொரு தருணத்திலும் தாக்குதலுக்கு இலக்காகினர். எனினும், பெருமளவுக்கு பதில் தாக்குதல் முனைப்பைக் காட்டாமல் படையினர் முகாம்களுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கொண்டனர்.

இத்தகைய சூழலில் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான செயற்பாடுகள் என்ற வகையில் பல் வேறு அடாவடித் தனங்களும் மேலோங்கின. கூட்டுறவுக் கடைகளில் கொள்ளையிடுவது முதல் வைத்தியசாலைகளின் அம்புலன்ஸ் வண்டி கடத்தப்படுவது வரை பல்வேறு சம்பவங்கள் இடம் பெறலாயின. வாகனக் கடத்தல்கள்,

புதுடில்லி கருத்துப் பரிமாறல்களும் சர்ச்சைகளும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. ஸ்ரீலங்கா அரசின் விட்டுக் கொடுக்காத

போக்கு, தமிழர் தரப்புப் பிரதிநிதிகளின் பூரண ஒத்துழைப்பின்மை என்பவற்றிற்கு

என்ற யோசனை 1984ன் சர்வகட்சி மாநாட்டில் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது. இத்திட்டத்தில் பல மாற்றங்களைச் செய்து ஏற்றுக் கொள்வதற்கு கொழும்பு முயற்சிப் பதற்கான அறிகுறிகள் காணப்பட்டன. எனினும் இணைப்பு (சி) யில் முன்வைக்கப் பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கல் இன்றைய நிலைக்கு ஏற்புடையது அல்ல. ஏனெனில் தமிழ்

மக்களின் நிலையில் கடந்த இரு ஆண்டு சம்பவங்கள் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இருந்தன என்பதுவே இந்திய அரசின் எண்ணமாக இருந்தது. எனவேதான் டாக்கா சந்திப்பு நேரத்தில் இந்திய அரசியல் அமைப்பில் உள்ளது போன்று அதிகாரப் பரவலாக்கல் மேற்கொள்ள இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனாவுடன் ராஜீவ்காந்தி பேச்சுக்கள் நடத்தியிருந்தார். அவ்வகையில் இணக்கம் காணப்பட்ட அடிப்படையிலேயே திம்புப் பேச்சுக்களும் வித்திடப்பட்டதாக கூறப்பட்டிருந்தது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் திம்புவில் இரண்டாம் கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பமாகின. 1985இன் ஆகஸ்ட் 12இல் ஆரம்பமான பேச்சுக்கள் தொடர்ந்து பத்துத் தினங்கள் வரை நீடிக்கும் என்றே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது தமிழர் தரப்புப் பிரதிநிதிகளில் ஒருமாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தது. தமிழீழ விடுதலை இயக்கப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவரான மோகன் என்பவர் நீக்கப்பட்டு அவருக்குப் பதிலாக லண்டன் லிருந்து பிரபல சட்டத்தரணியான நடேசன் சத்தியேந்திரா நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். ஏனைய பிரதிநிதிகளில் எந்த மாற்றமும் இருக்கவில்லை.

பூட்டான் பேச்சுவார்த்தைகளின் இரண்டாம் கட்டம் ஆரம்பமானபோது தமிழர் தரப்புப் பிரதிநிதிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட

திம்பு இரண்டாம் கட்டம்!

மரண தண்டனைகள், கொள்ளைகள் என்பன மலிந்தன.

இதனால் இத்தகைய செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. நான்கு போராளி அமைப்புகளின் கூட்டமைப்பாகச் செயற்பட்ட “ஈழ தேசிய விடுதலை முன்னணி” அத்தியாவசிய சேவைகளை சீர்குலைப்பது தற்கொலைக்கு ஒப்பானது எனக் கருதியது. இது குறித்துப் பகிரங்க அறிக்கை ஒன்றையும் வெளியிட்டிருந்தது. இது தமிழ் மக்களின் நலன்களில் அக்கறையுள்ள அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது. இந்த நிலைப்பாடு பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டது. அத்தியாவசிய சேவைகளில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு உற்சாகத்தையும், தெம்பையும், மன ஆறுதலையும், அம் முன்னணியின் தீர்மானம் கொடுத்தது. எனினும் முன்னணியின் இந்தத் தீர்மானம் அங்கம் வகித்த சக்திகள் சிலவற்றினால் உதாசீனம் செய்யப்பட்டதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

குடாநாட்டில் நிலவிய சூழல் இவ்வாறிருக்க - கொழும்பு - சென்னை -

மத்தியில் இந்திய அரசு சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இலங்கைப் பிரச்சினையை கையாளும் பொறுப்பை பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும் வெளியுறவுச் செயலாளர் ரொமேஷ் பண்டாரி ராஜீவ்காந்திக்கு விஷேட ஆலோசகராக இருக்கிற போதும் ஒவ்வொரு அம்சம் குறித்தும் ஜி.பார்த்தசாரதியுடன் கலந்தாலோசிக்கப்படுவதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

தமிழ் மக்களின் நியாயபூர்வமான அபிலாசைகளை நிறைவேற்றக் கூடிய புதிய யோசனைகளை முன்வைக்குமாறு கோரும் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியின் விஷேட செய்தியுடன் ரொமேஷ் பண்டாரி கொழும்புக்கு விரைந்தார். அதேவேளை தங்களின் மாற்று யோசனைகளுடன் தமிழ்த் தலைவர்கள் பூட்டானுக்கு வரவேண்டும் எனவும் கோரப்பட்டனர்.

இதனிடையில் தற்போதைய மாகாண எல்லைகளில் மாற்றம் எதுவும் இல்லாமல் தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்கக் கூடிய வகையில் இணைப்பு (சி)

நான்கு அம்சக் கோரிக்கைகளையும் ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கம் திட்டவாடமாக நிராகரித்தது. இது தொடர்பாக பத்துப் பக்க அறிக்கையொன்று முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கையை சிநீலங்கா துதுக் குழுவின் தலைவரான எச். பிள்யூ. ஜெயவர்தனா முன்வைத்தார். இந்த அறிக்கையின் முக்கியமான அம்சங்கள் வருமாறு.

1. தமிழர்கள் ஒரு தனியான தேசிய இனம்:

இக்கோரிக்கையானது இதர சமுதாயங்கள் அல்லது இனக் குழுக்களிலிருந்தும், நாட்டுக்குத் தங்கள் விசுவாசக் கட்டுப்பாட்டி லிருந்து வேறுபடும் வகையில் ஒரு தனித்துவம் அல்லது பிரிவினை என அர்த்தப்படுமானால் அது ஒரு புதிய நாட்டை உரு வாக்குவதில் சம்பந்தப்படுவதாலும் நாம்

வொன்றையும் நிறுவுவோம். அவசியமானால் அவர்கள் போதிய பிரதிநிதித்துவம் பெறும் வகையில் ஒரு சபையும் நிறுவுவோம்.

2. பிரதேச அடையாளம் காண்பும் தமீழர் தாயகமும், ஒருமைப் பாட்டைப் பேணலும்:

இக்கோரிக்கை குடியரசின் சொந்தப் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டி லிருந்தே கிளை விடுவதான எண்ணத்தை தெளிவாக வெளிப் படுத்துகிறது. அத்தகைய எண் ணத்தை வரவேற்க முடியாது.

தங்கள் தாயகமாக தமிழர்கள் குறிப்பிடும் பகுதிகளில் இதர சமுதாய மக்களின் குடியேற்றத் துக்கு எதிரான பூரண அல்லது பகுதியான கட்டுப்பாடு இருக்கும் என்பதை

சமுதாயத்தின் இனத் தனித்து வங்களையும் பேணுவதற்கு அவர்களுக்கு ஏதாவது சிறப் புரிமை வழங்குவது அவசியம். இந்த நோக்கங்களை அடை வதற்கு நியாயமான யோசனை களைப் பரிசீலிக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம். இத் தேவையை திருப்திப்படுத்தும் எனக் கருத்திற் தோன்றும் காணிக் குடியேற்றம், காணிப் பயன்பாடு பற்றிய குறிப்பான யோசனைகளை நாங்கள் உங்கள் முன் வைப்போம்.

3. தமீழ் இனத்தின் சுயநீர்ணய உரிமை

இக்கொள்கையானது இலங் கைக் குடியரசில் இருந்து பிரிந்து விடும் உரிமைகளையும் ஒரு தனி நாட்டை உருவாக்கும் உரிமையையும் வெளிப்படுத்துவதால் முற்றாக ஏற்க முடியாது. அத்தன்மையில் அது நிராகரிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையில் உள்ள எல்லா சிறுபான்மையினருக்கும் உரிமை கள் அரசியலமைப்பில் ஏற்கன வே உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் தற்போது தாங்கள் அனுபவித்து வரும் பங்கேற்பு அளவில் திருப்தி அடையாத குழுக்கள் இருக்கலாம். உத்தேச அதிகாரப் பரவலாக்கல் திட்டம் இந்தக் கோரிக்கைகளைப் போதி யளவு நிறைவாக்கும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

உங்களுக்கென குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் இருப்பின் முன் வைப்புகள் எனக் கேட்கின்றோம்.

4. இலங்கையில் வாழும் எல் லாத் தமிழர்களுக்கும் பூரண குடியரிமை:

இக்கொள்கை பற்றி ஏற்கனவே அரசாங்கம் முடிவு செய்து விட்டதால் இதனை இங்கு விவா திக்கத் தேவை இல்லை.

முன்னிபந்தனை விதிப்பு

இவ்வாறாக அடிப்படைக் கோரக் கைகளை மறுதலித்த அதே சமயம் தீவிரவாதிகளுக்கு முன் நிபந்தனைகளை விதித்தது. இந்தப் பேச்சுக்களில் எட்டப்படும் ஏதாவது உடன்பாட்டை அமு லாக்குவதற்கு இந்த முன் நிபந்தனை பூர்த்தி செய் யப்பட வேண்டும் எனக் கோரியது இலங்கை அரசு.

தங்கள் தாயகமாக தமிழர்கள் குறிப்பிடும் பகுதிகளில் இதர சமுதாய மக்களின் குடியேற்றத்துக்கு எதிரான பூரண அல்லது பகுதியான கட்டுப்பாடு இருக்கும் என்பதை இக்கொள்கை கொண்டிருக்கின்றது. அது இலங்கைக் குடிமக்கள் எல்லோரது அடிப்படை உரிமைகளையும், சுதந்திரங்களையும் மீறுகின்றது. இதனால், நாம் அதனை நிராகரிக்கின்றோம்.

அதனை நிராகரிக்கின்றோம்.

எனினும், தமிழர்கள் ஒரு இனக்குழுவாகத் தொடர்ந்து நிலைப்பதற்கு அவசியமான உரிமைகளையும், நலன்களையும் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு உதவும் ஏதாவது யோசனைகளைப் பரிசீலிக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம். நாட்டின் இறை மைக்கு குந்தகம் ஏற்படாதவாறு இலங்கையின் எல்லா சமுதாயங் களும் தங்கள் கலாசார பாரம் பரியம், மொழிப் பாரம்பரியம் ஆகியவற்றைப் பேணிப் பாது காத்து ஊக்குவிக்கவும், தங்கள் மதத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான உரிமையை நாம் அங்கீகரிக்கின்றோம்.

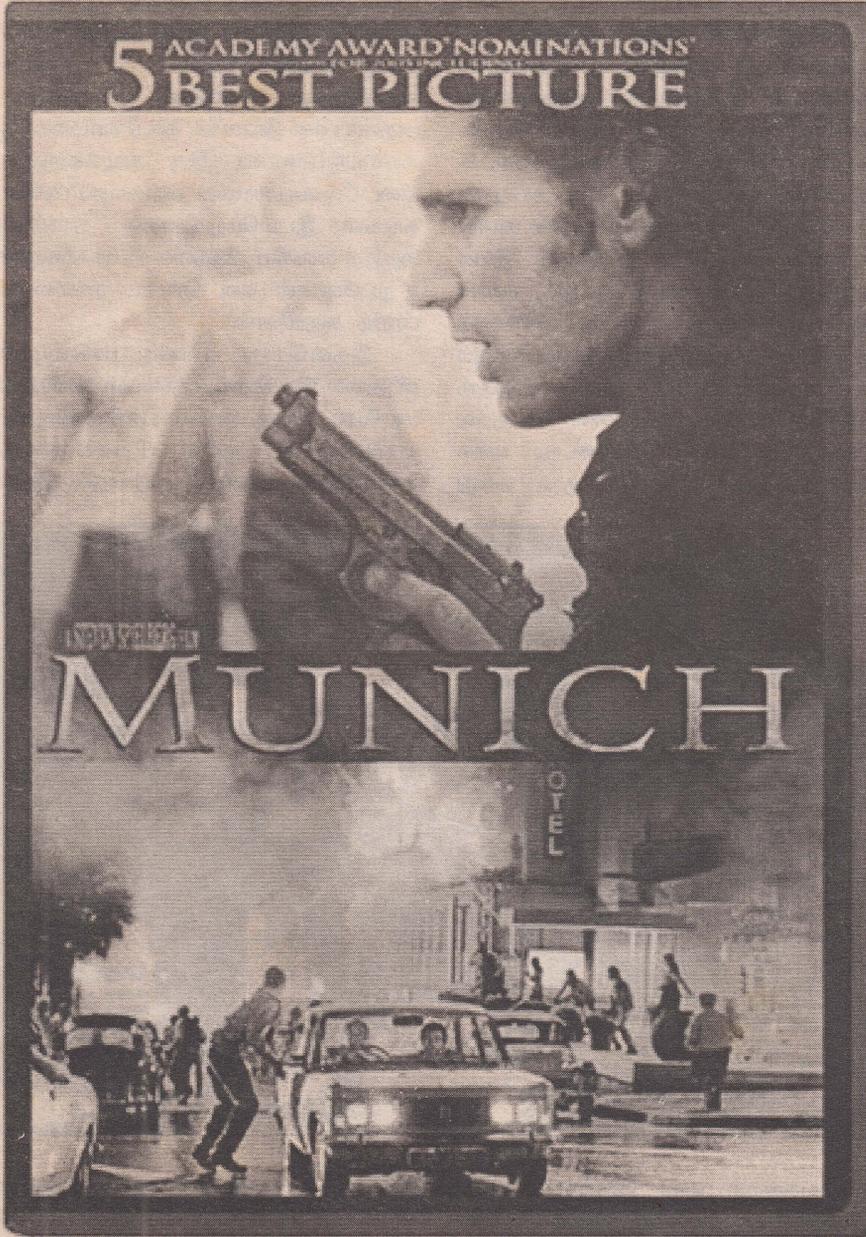
அரசியல் அமைப்பில் இந்த உரிமையை நாம் உறுதிப்படுத்த துவதுடன் சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் ஆணைக் குழு

இக்கொள்கை கொண்டிருக்கின்றது. அது இலங்கைக் குடி மக்கள் எல்லோரது அடிப்படை உரிமைகளையும், சுதந்திரங் களையும் மீறுகின்றது. இதனால், நாம் அதனை நிராகரிக்கின்றோம்.

மறுபுறத்தில் நாட்டின் சில பகுதிகளில் விஷேட பிரச் சினைகளுக்கு வழிவகுக்க வலுவான கவனிப்பு இருப்பதற் கான உண்மையையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அவர்களின் முன்னுரிமைக் கவனிப்புக்கான சிறப்புரிமைகளும், கோரிக்கை களும், சமத்துவ அடிப்படைக் கொள்கை - சமமான பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுடன் முரண்படாததால் அவற்றை அங்கீகரிக்கும் அவ சியம் உண்டு.

இப் பகுதிகளில் வசிக்கும் தமிழ்ச்

பாலநடராஜ ஜயர்

இக் கொலைக் குழுவை வழிநடத்திச் செல்லும் முகமாக ஜேர்மன் வம்சாவளியைக் கொண்டவரும், இஸ்ரேலில் பிறந்தவருமான மொஸாட் முகவரான எவ்னர் தோந்தெடுக்கப்படுகிறார். எவ்னர் அவ்வளவு பிரபலமான நபர் அல்லர் என்பதாலும் ஐரோப்பிய நாடுகள் குறித்து நன்கு அனுபவமிக்க நபர் என்பதாலுமே இவர் இப்பொறுப்பிற்குத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்.

இந்த நிலையில் இவர் இஸ்ரேலிய அரசுக்கு தெரியும் வகையில் மொஸாட் அமைப்பில் இருந்து இராஜினாமா செய்கின்றார்.

இக் கொலைக் குழுவானது மொஸாட் அமைப்புடனோ அல்லது இஸ்ரேலிய அரசுடனோ உத்தியோகப்பூர்வத் தொடர்புகளற்ற வகையிலேயே செயற்படுகின்றது. இந்த வகையில் நான்குபேர் கொண்ட குழுவொன்று எவ்னருக்கு வழங்கப்படுகின்றது. தென்னாபிரிக்க சாரதியான ஸ்டீவ், பிரேன்கம்பர்ட்டில் திருட்டு சான்றிதழ்கள் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த ஹான்ஸ், வெடிபொருட்கள் தொடர்பில் பயிற்சி பெற்றிருக்கும் பெல்ஜியத்தைச் சேர்ந்த விளையாட்டுப் பொருட்கள் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த ரொபர்ட், முன்னாள் இஸ்ரேலிய சிப்பாய் கால் ஆகியோர் இக்குழுவில் அடக்கம்.

இத் தாக்குதலுக்கு மொஸாட் அமைப்பு தொடர்பு இல்லை என்பதால் லூவிஸ் எனும் ஒற்றனைக் கொண்டே எவ்னரின் கொலைக் குழு தங்களது 11 இலக்குகளையும் தேடிக்கொள்கின்றது. எவ்னரின் பழைய நண்பன் என்ற ரீதியிலேயே லூவிஸ் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றான்.

கொலைக் குழு தனது முதலாவது இலக்கைத் தேடி ரோம் செல்கிறது. கறுப்பு

பலியெடுக்கும் அரசியலின் குற்றப்பத்திரிகை

1972 ம் வருடம் ஜேர்மனியில் மியுனிச் நகரில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்து கொண்டிருந்த இஸ்ரேலிய விளையாட்டு வீரர்கள் 11 பேர் கறுப்பு செப்டெம்பர் குழுவினரால் கொல்லப்பட்டனர்.

இச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கனேடிய ஊடகவியலாளரான ஜோர்ஜ் ஜனாஸ் (George Janas) என்பவர் 'vengeance; The true counter terrorist team' எனும் நூலை எழுதியிருந்தார்.

இந்த நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்ரீவன் ஸ்பில்பர்க் 'Munich' எனும் திரைப்படத்தை இயக்கினார். இத் திரைப்படத்திற்கு டோனி குஷ்னரும்

எரிக் ரொத் என்பவரும் திரைக்கதை எழுதினார்கள். மோல்டா, புட்டாபேஸ்ட், ரோம், பெரிஸ், நியோர்க் போன்ற நகரங்களில் இத்திரைப் படம் படமாக்கப்பட்டது.

1972 ல் நிகழ்ந்த மியுனிச் கொலை சம்பவம் தொடர்பான காட்சிகளுடன் மியுனிச் திரைப்படம் ஆரம்பமாகின்றது. இக் கொலைகளின் பின்னர் இஸ்ரேலிய அரசு பலியெடுக்கும் திட்டமொன்றைத் தயாரிக்கின்றது. இதன் பிரகாரம் கொலை செய்யப்பட்ட 11 இஸ்ரேலிய விளையாட்டு வீரர்களுக்கு பதிலாகக் கொலைப்பட்டியு லொன்றைத் தயார் செய்தது.

செப்டெம்பர் அமைப்பின் முக்கியஸ்தரான அப்தெல் வயெல் ஸ்வெய்டர் என்பவர் இக்குழுவின் முதலாவது இலக்காவார். இக் காலகட்டத்தில் இவர் மேற்படி அமைப்பிலிருந்து விலகி ஒரு கவிஞராக இத்தாலியில் வாழ்ந்து வருபவர். இவர் ஆயிரத்தியொரு இரவு நூலை இத்தாலி மொழியில் மொழி பெயர்த்தவராவார்.

ஸ்வெய்டர் ஒரு சிறிய குழுவொன்றுடன் உரையாடிவிட்டு தனது இல்லத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். கொலைக் குழு அவர் பின்னால் செல்கிறது. இந்நபர் ஸ்வெய்டர்தான் என்பதை ஸ்வெய்டர் மூலமாகவே உறுதிசெய்து

கொள்ளும் எவ்வளவு ரொபர்ட்டும் அவரைக் கொலை செய்கின்றனர்.

மியுனிச் தாக்குதலுடன் தொடர்புடைய இரண்டாவது நபரை, ரொபர்ட் ஓர் ஊடக வியலாளராக வேடமிட்டுத் தேடிச் செல்கின்றான். இந்த இரண்டாவது இலக்கு மஹ்முத் ஹம்ஸாரி என்பவர். ரொபர்ட் தூர இயக்கி கருவியால் இயக்கக் கூடிய குண்டொன்றை தொலைபேசியில் பொருத்துகிறான். இக் கொலைத் திட்டத்தின் பிரகாரம் கால், ஒரு பொதுத் தொலைபேசியிலிருந்து ஹம்ஸாரியை தொடர்புகொள்ள வேண்டும்.

ஹம்ஸாரியின் மகள் மாடி வீட்டிற்கு வருகிறாள். இவள் அன்றைய தினம் வீட்டில் இருக்கமாட்டாள் என்றே கொலைக்குழு நினைத்திருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இவ் வீட்டிற்கு முன்பாக ட்ரக் வண்டியொன்று சென்றதால் இவள் வீட்டிற்குள் வந்ததை கொலைக் குழுவினர் அவதானிக்கவில்லை.

கால் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ளும் போது சிறுமியின் குரல் அவனுக்குக் கேட்கிறது. எனவே தூர இயக்கி கருவியை செயற்படுத்தாதிருப்ப தற்காக ஏனையவர்கள் ரொபர்ட்டைத் தேடி ஓடுகின்றனர். சிறுமி மீண்டும் வீட்டிலிருந்து வெளியேறிச் சென்ற பின்னர் கால் மீண்டும் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்கிறான். மறுமுனையில் பேசுவார் ஹம்ஸாரி என உறுதி செய்யப்பட்டதன் பின்னர் குண்டு வெடிக்க வைக்கப்படுகிறது. காயமடையும் ஹம்ஸாரி மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு பின்னர் இறந்து விடுகிறார்.

அதன் பின்னர் இவர்கள் தங்களது மூன்றாவது இலக்கான உசேன் அல்பஷீரைத் தேடி சைபிரஸ் செல்கின்றனர்.

பஷீர் தங்கும் ஹோட்டல் அறையின் கட்டிலுக்கு அடியில் குண்டு பொருத்துவதே இவர்களது திட்டமாகும். எவ்வளவு பஷீரின் அறைக்கு அடுத்திருக்கும் அறையை ஒதுக்கிக் கொள்கிறான். எவ்வளவு பஷீரும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மாடியில் இருந்தவாறு சற்று பேசியும் கொள்கின்றனர்.

அல்பஷீர் நித்திரையாகிவிட்டதை உறுதி செய்து கொள்ளும் எவ்வளவு தனது அறையின் மின்விளக்கை அணைத்து விடுகிறான் அவர்களிடையேயான சமிக்ஞை இதுதான். ரொபர்ட் உடனே குண்டை வெடிக்கச் செய்கிறான். வெடிபொருட்களின் அதிகபலம் காரணமாக பக்கத்து அறைகளும் சேதமாகின்றன. எவ்வளவு மயிரிழையிலேயே உயிர்த்தப்புகின்றான். இதேநேரம் பஷீரின் அறைக்கு இன்னொரு பக்கமாக இருக்கும் அறையில் தேனிலைவைக் கழித்துக் கொண்டிருந்த தம்பதியினரும் காயமடைகின்றனர். இதனால் வெடிபொருட்களை வழங்கிய லுவிஸ் தொட்பில் இக் கொலைக்

குழுவிற்கு சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது.

பெய்ருட்டில் இருக்கின்ற மூன்று பாலஸ் தீனியர்கள் தொடர்பிலான தகவல்களை லுவிஸ் இக்குழுவிற்கு வழங்குகிறான். கறுப்பு செட்டெம்பர் அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு திட்டமிட்ட அப்யூசப், பாடா அமைப்பின் முக்கியஸ்தரான கமால் அத்வான், பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் பேச்சாளரான கமால் நலார் ஆகியோரே இம் மூவராவர். இக் கொலைக் குழுவிற்கு வெளியில் இருந்து வழிகாட்டும் எப்ரயிம் அரபு அல்லது வோர்ஸோ ஒப்பந்தத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளில் தாக்குதல்களை மேற்கொள்ள வேண்டாம் எனக் கூறியிருக்கிறார். கொலைக்குழு தனது

பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நான்கு உறுப்பினர்கள் அவ் வீட்டுக்கு வருகின்றனர். இவர்களும் இவ் வீட்டை பாதுகாப்பான இடமாகக் கருதி வாடகைக்கு அமர்த்தியுள்ளனர். இரு குழுக்களுக்கு மிடையில் காரசாரமான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இடம்பெறுகின்றன. தாங்கள் ஆயுதந் தாங்கிய விடுதலை இயக்கங்களின் உறுப்பினர்கள் என ரொபர்ட் தங்களையப் பற்றிக் கூறுகிறான்.

இதன்போது எவ்வளவு பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவர் அலியுடன் மத்தியக் கிழக்கு அரசியல்பற்றி கலந்துரையாடுகிறான். ஐரோப்பியர்களுக்கு தாய்நாட்டின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து

விருப்பத்திற்கு ஏற்ப செயற்படுவதற்கும் இடமளிக்க இயலாது எனவும் அவர் கூறியிருந்தார்.

இஸ்ரேல் பாதுகாப்புப் படை தாக்குதலை செயற்படுத்துமேயானால் லுவிஸின் நம்பிக்கையை இழந்து விடுவோம் என எவ்வளவு வலியுறுத்திக் கூறினான். இதனால் எப்ரயிம் தனது கருத்தை மாற்றிக் கொள்கின்றார். இதன் பிரகாரம் பெய்ருட்டில் ஸ்ஊஃ, ரொபர்ட், எவ்வளவு ஆகியோர் இஸ்ரேல் பாதுகாப்புப் படையணியின் வீரர்களைச் சந்திக்கின்றனர். இதனிடையே எதிர்கால பிரதமர் எஹூட் பர்க்கும் இருந்த பாலஸ்தீன தலைவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு செல்லும் இவர்கள் மேற்படி மூவரையும் அவர் களது மெய்ப்பாதுகாவலர்களையும் கொலை செய்கின்றனர்.

அடுத்ததாக கொலைக்குழு ஏதென்ஸ் நோக்கிப் புறப்படுகிறது. இக்குழு மறைவாக இருப்பதற்கு லுவிஸ் ஒருசிறிய வீட்டை தேடிக்கொடுக்கின்றான். இரவுவேளையில்

கொள்ள இயலாது என அலி கூறுகிறான். எங்களால் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. தாய்நாடு பறிபோவது தொடர்பில் எங்களால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. எல்லாவற்றுக்கும் மேல் தாய்நாடு முக்கியமானது. மண், உதிரம் குறித்து இரு குழுக்களுக்குமிடையில் இருப்பது பொதுவானதொரு கருத்தாகும் என்பது அலியின் கருத்தாகும்.

அதன்பின்னர் கிரமமாக வேட்டைக் காரர்கள் வேட்டைகளாகின்றனர். எவ்வளவு குழுவிற்குள் சுயசந்தேகங்கள் வளர்கின்றன. ஒரு சிலர் தாக்குதல்களில் கொல்லப்படுகின்றனர். ஒருவன் தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். இந்தக் கொலைக் குழுவினர் தமது 11 இலக்குகளில் 9 இலக்குகளை வெற்றி கொண்டனர் எனக் கூறப்படுகிறது.

இஸ்ரேலில் வைத்து எவ்வளவு தாயார் தனது மகனின் செயற்பாடுகளை நியாயப்படுத்துகிறார். நாசிகளின் தாக்குதல்களால் தனது உறவுகளை இழந்த நிலையில்

இவள் வாழ்ந்து வருகிறாள். தனது மகனின் உண்மையான செயற்பாடுகளை அறியாத இவள் இஸ்ரேலை உருவாக்குவதை நிபந்தனையின்றி ஏற்றுக்கொள்கிறாள்.

எவருமே எங்களுக்கு இருப்பதற்கு ஓரிடம் தராததால் இஸ்ரேலை உருவாக்கும் நிலை எமக்கு வந்தது. இதனை உருவாக்கியது எவ்வாறாயினும் இதனை முன் நடாத்திச் செல்வது எவ்வாறாயினும் இறுதியில் இந்த பூமியில் இருப்பதற்கு எங்களுக்கோர் இடமிருக்கிறது என்பதே அவளது நிலைப் பாடாகிறது.

எவ்வாறு தனது மனைவி மற்றும் பிள்ளைகளுடன் அமெரிக்காவிலுள்ள புருக்லண்ட் நகருக்கு குடிபெயர்கிறாள். அவளது மனதில் நிம்மதியின்றி அவதியுறுகிறாள். தன்னால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்களின் ஒழுக்கப்பண்புகள் குறித்து தன்னைத்தானே கேட்டுக்கொள்கின்றாள். இறுதியில் அவளொரு முடிவிற்கு வருகிறாள்.

ஏப்ரியம் நிவ்யோர்க் நகரில் எவ்வரை சந்திக்கிறாள். இதன்போது தன்னால் கொலை செய்யப்பட்ட நபர்கள் மியுனிச் சம்பவத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களா என்பதை ஒப்பிவிக்கும்படி எவ்வாறு ஏப்ரியமிடம் கோருகிறாள். ஏப்ரியல் இதற்கு நிலையான ஒரு பதிலை அளிக்காமல் விட்டு விடுகிறாள்.

மொஸாட் அமைப்பில் மீண்டும் இணையுமாறு ஏப்ரியம் விடுக்கும் கோரிக்கையை எவ்வாறு நிராகரித்து விடுகிறாள்.

திரைப்படத்தின் இறுதிக் காட்சியில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தலைமைக் காரியாலய கட்டிடத்தில் இருந்து கிழக்கு நதியூடாக சென்று அங்கு அமையப் பெற்றிருக்கும் கிரண்ட்டி பிளாஸா ஸ்டேட் பூங்காவை கெமரா காட்டுகிறது.

இந்தப் பூங்காவில் எவ்வாறு தனது யூத விருந்துபசார முறைமையின் பிரகாரம் இரவு உணவை உட்கொள்ள ஏப்ரியமுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றாள். ஏப்ரியம் சற்று சிந்தித்தவாறு இந்த அழைப்பை நிராகரித்துவிட்டு அங்கிருந்து வெளியேறுகிறாள். எவ்வாறு மறுபக்கமாகத் திரும்புகிறாள். கெமரா, நிவ்யோர்க் நகரின் உயரமான உலக வர்த்தக மத்திய நிலைய கட்டிடத்தைக் காட்டுகிறது.

ஸ்பில்பர்க்கும் குஷ்னரும் இத்திரைப்படத்தின் மூலம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விடயத்தைக் கூறுகின்றனர். உண்மையிலேயே இத்திரைப்படமானது பலியெடுக்கும் அரசியல் தொடர்பிலானதொரு குற்றப் பத்திரிகையாகும். இவ்வாறான கொலைகள் பயங்கரமான விளைவுகளைக் கொண்டுவரும் என்பதை வேதனையுடன் தெளிவுபடுத்துகிறது கொலையாளிகளுக்கும் இந்த விளைவுகளில் இருந்து

தப்பிக்க இயலாது.

இதன்போது இலக்குகளாவதும் மனிதர்களே. இவர்கள் மிகுந்த வேதனையுடன் பயங்கரமான முறையில் இறக்கின்றனர்.

எவ்வளும் அவரது சகாக்களுமான மனிதர்கள் இவ்வாறான கொலைவெறி பிடித்து அலைந்தது எவ்வாறு என்பது பற்றி திரைப்படம் ஆராய்கிறது. இக் கொலைகளை நியாயப்படுத்துகின்ற உத்தியோகப்பூர்வ தெளிவுகளின் பால் சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்ற போதும் இவர்கள் ஏன் இவ்வாறு செயற்பட்டார்கள்?

பின்னர் கொலைக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே பின்வருமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றனர்.

உண்மையிலேயே நாம் யாரை கொலை செய்தோம்?

இக் கொலைகளை நியாயப்படுத்த முடியுமா?

இக் கொலைகளின் மூலம் வன்முறை நிறுத்தப்படுமா?

இவ்வாறான கேள்விகள் இன்னும் கூட உலகில் எழுப்பப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

இத்திரைப்படம் காட்டிநிற்கின்ற இந்த நிலைமை குறித்து ஒருசில விமர்சகர்கள், மொஸாட் அமைப்பின் கொலைக்குழுக்களின் உண்மையான உறுப்பினர்கள் ஒருபோதும் எவ்வரைப்

வோன்றோ அல்லது அவனது சகாக்களைப் போன்றோ பின்னடைவு காண்பதில்லை எனக் கூறுகின்றனர்.

இருப்பினும் இஸ்ரேலிய இராணுவத் திற்குள் ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறான நிலைமைகள் தோன்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் 1200 இஸ்ரேலியப் படை வீரர்கள் மக்கள் குடியிருப் புக்களில் பணியாற்ற மறுப்புத் தெரிவித்த திருந்தனர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

2003ம் வருடம் இஸ்ரேல் விமானப் படையின் 27 பேர் அடங்கிய குழுவின் இராணுவவீரர் ஒருவர்தான் காா பள்ளத்தாக்கிலும் மேற்குக் கரை பிரதேசத்திலும் இராணுவத் தாக்குதலில் ஈடுபடமாட்டேன் எனக் கூறி கடிதம் மூலம் அறிவித்திருந்தார். ஊடகங்களுக்கு கருத்து தெரிவித்த இவர், “எனது உடம்பினுள் தீப்பற்றி எரிவதைப் போல் உணர்கிறேன். இரவில் எனக்கு நித்திரை வருவதில்லை. நாங்கள் செய்வது

2003 ம் வருடம் இஸ்ரேல் விமானப்படையின் 27 பேர் அடங்கிய குழுவின் இராணுவவீரர் ஒருவர், தான் காஸா பள்ளத்தாக்கிலும் மேற்குக் கரை பிரதேசத்திலும் இராணுவத் தாக்குதலில் ஈடுபடமாட்டேன் எனக் கூறி கடிதம் மூலம் அறிவித்திருந்தார். ஊடகங்களுக்கு கருத்து தெரிவித்த இவர், “எனது உடம்பினுள் தீப்பற்றி எரிவதைப் போல் உணர்கிறேன். இரவில் எனக்கு நித்திரை வருவதில்லை. நாங்கள் செய்வது அநியாயமான செயல்கள் என்பதை புரிந்து கொள்கிற வரையில் இன்னும் எத்தனைப் பேரை கொல்ல நேரிடுமோ தெரியாது” எனக் கூறியிருந்தார்.

எதிரான வன்முறையானது சுய வரலாற்று வழியானது என்பது குறித்து இஸ்ரேலியர்களும் உலகம் முழுவதும் வாழ்ந்து வரும் அவர்களது அனுதாபிகளும் மேற்கொள்கின்ற நியாயத்தன்மை சுட்டிக்

என்னர் செயற்படவில்லை. மாறாக நாசி முகாம்களின் பயங்கர செயற்பாடுகளும் கடந்த கால வன்முறைகளின் அனுபவங்களுமே அவனை அவ்வாறு செயற்பட வைக்கின்றன. இவர்கள் தங்களது நோக்கத்தின் நியாயத்தைக் கற்பிப்ப தற்காக எப்போதும் கடினமான முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றனர்.

ஆக, பாதிக்கப்பட்டவர்களது போராட்டத்தின் ஒரு முறைமையாக பயங்கரவாதத்தின் தோல்வியை இத்திரைப்படம் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

இத்திரைப்படமானது சியோனிஸ்டுகளின் பயங்கர விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாகியது. இது யதார்த்தமற்றது என்றும் இஸ்ரேலியர்கள் தொடர்பில் தவறான தோற்றப்பாட்டைச் சித்தரிப்பதாகவும் இவர்கள் கூறினர். இதே நேரம் இத் திரைப்படம் இஸ்ரேலிய கொலை காரர்கள் மீது அனுதாபீதியிலான பார்வையை பாதிப்பதாக அராபியர்களது விமர்சனங்கள் எழுந்தன.

அமெரிக்காவில் செயற்படுகின்ற பாரிய சியோனிஸ அமைப்பானது 2005ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 27ம் திகதி இத் திரைப்படத்தைப் பார்க்க வேண்டாம் எனக் கோரி அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டது.

டோனிகுஷ்னர் இஸ்ரேலின் துரோகி என இவ் அமைப்பு கூறியது. இதேநேரம் இத் திரைப்படமானது அனாவசிய முறையில் சமானத்துவமும் பக்கச்சார்பற்றதுமான திரைப்படமாகும் என பி.பி.ஸி சேவை விமர்சனம் செய்திருந்தது.

எந்தவொரு தரப்பையும் சாராமல், எப்பில்பார்க் இருதரப்பையும் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார் என புலிட்சர் விருதுவென்ற அமெரிக்க திரைப்பட விமர்சகரான ரோஜர் பெர்ட் கூறியிருந்தார்.

இத் திரைப்படத்தின் மூலம் எழுப்பப் படுகின்ற விடயங்கள் தொடர்பில் கலந்து ரையாடலுக்கு இடமளிப்பதற்கும் இன்று உலகம் முழுவதிலும் நிகழும் சம்பவங்கள் தொடர்பில் அவதானத்தைச் செலுத்துவதற்கும் இத் திரைப்படம் வழி வகுப்பதாக ஒருசில விமர்சகர்கள் கருத்து தெரிவித்திருந்தனர்.

ORIGINAL MOTION PICTURE SOUNDTRACK MUNICH

MUSIC COMPOSED AND CONDUCTED BY JOHN WILLIAMS

அநியாயமான செயல்கள் என்பதை புரிந்து கொள்கிற வரையில் இன்னும் எத்தனைப் பேரை கொல்ல நேரிடுமோ தெரியாது” எனக் கூறியிருந்தார்.

எப்பில்பார்க்கும் குஷ்னரும் தெளிவாகவே இத்திரைப்படத்தில் மேற்படி சம்பவங்களின் பாலான உணர்வுகளை முன்வைக்கின்றனர்.

இதன் போது பாலஸ்தீனர்களுக்கு

காட்டப்படுகிறது. குறிப்பாக என்னரின் தாயி லூடாக இது மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. இந்த இறுக்கமான தன்மையானது உண்மையிலேயே தீமை யானது. இவ் விடயம் இறுதியில் விஷத்துடன் கூடிய கருத்தாக மாறுகிறது.

தனிப்பட்ட விரோதம் காரணமாகவோ அல்லது தனிப்பட்ட எதிர்ப்புகளுக்காகவோ

“ம்.....மா.....” குழந்தை வேதனையில் முனகியது.

கொஞ்ச நேரம் கூடப் படுக்கையில் கிடத்த முடியவில்லை.

அவளது அணைப்பு ஒன்றையே ஆதரவாய்ப் பற்றுக்கின்ற உயிர் அது.

அனலாய்க் கொதிக்கின்ற குழந்தையின் உடம்பு இவளது மனதைச் சில்லிட வைக்கிறது.

இனி எப்படித்தான் அந்தக் குழந்தையைக் காப்பாற்ற முடியுமோ.....? தெரியாத ஊர்.....

பரியாத பாதைகள்.....

யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்துவிட வேண்டும் எனும் அசுர வெறியில் வந்தாகி விட்டது. ஆனால் வந்த இடத்தில் ஒருவரின் உதவியுமின்றித் தவிக்க வேண்டி ஏற்படும் என்பது தெரியாமல் போயிற்றே. இந்தத் தெரியாத உலகில் அவளுக்கான தேவைகளை எவ்வாறு பூர்த்தி செய்து கொள்ள இயலும்? குறைந்தது அந்தக் குழந்தையாவது தேறி எழுந்தால் போதாது.....?

ஆண் குழந்தை..... அவள் மனதில் வரித்தவனது வாரிசு. அது சேர வேண்டிய இடம் இதுவென்றுதான் சிரமங்கள் பலதாண்டி அவள் வந்தாள்.....! ஆனால், இங்கு.....அவளையும் அவள் குழந்தையையும் வரவேற்கக் கூட ஆளில்லையே!

அவளுக்கு யாழ்ப்பாணம் சொந்த இடமில்லை. பூர்வீகம் கிளிநொச்சி இராமநாதபுரம்தான். இங்கே அவளை விதிதான் இழுத்துக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இயற்கை எழில் கொஞ்சும் வளாந்திரங்களுக்கிடையிலான அவளது கிராமம் அவளது பின்னைப் பராயத்திலே எத் துணை அழகாயிருந்தது..... அதுவெல்லாம் ஒரு காலம்!

அவன்..... அவளது வசந்த காலத்தில் அவளது வாழ்வில் நுழைந்தவன். பாட்டாளி வர்க்கம். தொழில் நிமித்தம் வன்னிக்கு வந்து போய்க்கொண்டிருந்தான். யாழ்ப்பாணமும், கிளிநொச்சியுமென மாறி மாறித் திரிந்தவன்; கிளிநொச்சியே வாசமென மாற வேண்டியதாயிற்று.

2006 இன் ஆவணி பதினொன்றோடு அவனும் தன் வாழ்வை மாற்றியெழுதிக்கொண்டான்.

வன்னியிலிருந்து அவனால் தனதூருக்கு வரமுடியாததாயிற்று.

அங்கேயே வாழ்வுக்கான ஆதாரத்தைத் தேட வேண்டியிருந்தது.

தெரிந்த தொழிலை வைத்துச் சைக்கிள் திருத்தும் கடை போட்டான்.

சிறுகதை

இவள் அப்போதுதான் இளங்குருத்தாக இருந்தாள்.

அடிக்கடி அவளது சைக்கிளுக்குக் காற்றுப்போனது.

முன்பெல்லாம் புதுச் சைக்கிள் எனப் பக்குவமாய்ப் பராமரித்தவள் பின் வந்த நாட்களில் கற்களுக்கும், முட்களுக்கும் காற்றைத் தின்னக் கொடுத்தாள்.

அவனுக்கு

இவளால் வருமானம் கூடியது.

இவளுக்கு அவனால் மனமெல்லாம் பொங்கியது.

குண்டுச் சத்தங்களுக்கிடையே அவர்கள் தங்கள் மனங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள்.

தொடர்ந்தும் பார்வையோடும், பேச்சோடுமே இருந்துவிட முடியவில்லை.

அவன் தனியனாக அங்கு வாழ்ந்துவிட முடியவில்லை.

போர் அங்கு எல்லாரையுமே உள்வாங்கி இருந்தது.

அவர்களின் வயதும், இளமையும் அவர்களுக்கு எதிரிகளாக மாறின.

“ஊர் பேர் தெரியாதவனோடே உனக்கென்ன கதை.....” என அவளிடம் ஆரம்பத்தில் எதிர்ப்புக் காட்டிய அக்காவும் காலப்போக்கில் சட்டென்று அடங்கிப் போனார்.

“ஆரண்டாலும் ஒருத்தனைப் பேசி முடியுங்கோ.... இல்லாட்டி அவளெண்டாலும்

பாத்துக் கட்டட்டும்.....” என அவள் அத்தானிடம் முத்தாய்ப்பு வைத்தாள்.

அத்தான் ஒருவனைத் தேடிக் கொண்டு வருவதற்கிடையில் அவள் அவனோடு வாழத் தொடங்கியிருந்தாள்.

பதிவு இல்லாத கல்யாணம்.

அதற்குரிய வயது ‘அங்கே’ அவர்களுக்கு வரவில்லையாம்.

அவனோடு வாழ்ந்த காலம் அவளுக்குப் பெரும் போராட்டமாகவே இருந்தது. ஆனாலும் அவள் அவளிடம் நிறைந்த நேசம் வைத்திருந்தாள்.

சைக்கிள் கடை வருமானம் அவன் தனியுனாய் இருந்தவரைக்கும் போதுமானதாய் இருந்திருக்கும். ஆனால், குடும்பம் என்று வந்துவிட்ட பிறகு..... அதுவும் நாளுக்கு நாள் பொருட்கள் தட்டுப்பாடாகி ஆனை விலை, குதிரை விலை என்று வந்துவிட்ட பிறகு.....

எப்படியோ அவள் சமாளித்தாள். இருவரும் வாழ்ந்த குடிசையின் பின்புறத்தே நிலத்தைப் பண்படுத்தி அவள் வைத்த பயிர் கொடிகள் வயிற்றுப் பசிக்கு வஞ்சம் வைக்க வில்லை.

இருந்தாலும், போரும் வறுமையும் வாட்டும் போது வந்து மிகக் கஷ்டமாகத்தானிருந்தது.

அவனுடன் வாழ்ந்த ஒன்றரை வருடங்களில் அவள் அவனை மட்டுமே

தெரியாத உலகம்

அறிந்திருந்தாள். அவளது தாய், தகப்பனைப் பற்றி, தங்கையைப் பற்றி அவன் ஆர்வமாக விபரித்திருக்கிறான். தங்கையைக் கனடாவில் கல்யாணம் செய்து கொடுத்திருப்பது பற்றியும், அவள் கனடாவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாளோ? இல்லையோ என்று தெரியவில்லை என்றும் சொல்வான். தந்தைக்குத் தன்னிலே நிறையப் பாசம் என்றும், தான் வன்னிக்கு வந்து பாதை பூட்டிய பின் அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவே முடியவில்லை என்றும் இவளோடு வாழ்ந்த இந்த வாழ்க்கை அவர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன் நடந்திருக்க வேண்டியது என்றும் அவன் கூறுவதை இவள் ஆச்சரியமாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருப்பாள்.

அவளுக்கு, அவளது உலகம் அவன்.

அவனுக்கென்றும் ஒரு உலகம் முன்பு இருந்திருந்தது அவளுக்கு ஆச்சரியத்தை அளிக்கும்.

“நாங்கள் எப்ப அனையனைப் பார்க்கலாம்....” ஆவல் மீற அவள் கேட்பாள்.

“பாக்கலாம்..... எப்பவாவது ஒரு நாள்.....” அவன் வானத்தை வெறித்தபடி சொல்வான்.

எப்ப பார்க்கலாம் என்பது அவனுக்கு எப்படித்தான் தெரியும்.

கடைசியில் அவன் தன் பெற்றோரைப் பார்க்க முடியாமலே போனது. அவனது தங்கை கனடாவிற்குப் போனது பற்றியும், தாய் வன்னியில் யுத்தம் பெருத்த நாட்களில் அவனைப் பற்றியே எண்ணியெண்ணி நோயில் மடிந்ததும் அவனுக்குத் தெரியாமலே போயிற்று.

எஞ்சி நின்றது அவனது தகப்பன். அவரும் படுத்த படுக்கையாகி..... இவள் வந்த போது பார்வை தெளிவின்றி இவளது விளக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவராய்.....

இவள் அவனை இழந்தது சோகத்தின் உச்சம்..... இவளுக்கு ஆசை ஆசையாய் தன்னால் முடியாததைக் கூட முயன்று வாங்கிக் கொடுத்தவன்..... அவளது குழந்தையின் சிரிப்பில் உலகை மறப்பவன் கடைசியாய்ச் சொன்னது அவளுக்கு ஞாபகம் இருந்தது.

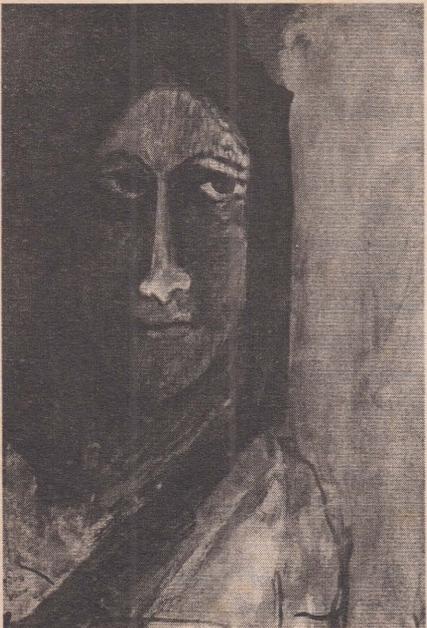
“இந்தப் பிள்ளையை அம்மா அப்பாவுக்குக் காட்ட வேணும்..... நான் தவண்ட மண்ணிலை என்றை பிள்ளையும் தவழ வேணும்.... அதுக்குக் காலம் வருமோ..... என்னவோ.....?”

அவனுக்குக் காலம் வரவில்லை.

மரணமே தன் அகலக்கால் விரித்து அவனுக்காகக் காத்திருந்தது.

அன்று அவன் வீடு திரும்பவில்லை. அவனது உடல்தான் தெருவில் கிடந்தது.

அவள் திக்பிரமை பிடித்தவளானாள். ஆனால் அப்படியே இருக்க முடியவில்லை.

சனங்கள் மீண்டும் நெருக்கியடித்து ஓடினார்கள். இவளால் அப்படியே அவனுடலை விட்டுவிட்டு ஓடி முடியவில்லை.

இவளுக்கென அவன் தனியனாய் முறிந்து வெட்டிய பதங்கு குழிக்குள் அவனைக் கிடத்தி மூடினாள்.

அவனது குழந்தையை அவனது பெற்றோரிடம் சேர்ப்பித்து விட வேண்டும்.... அதுவே அப்போதைக்கு அவளது இலக்காயிருந்தது.

தொடர்ந்தும் குண்டுச் சத்தங்களும், துப்பாக்கி வேட்டுக்களும் கேட்கக் கேட்க இவள் ஓடினாள். ஓடிக் களைத்து கடைசியில் முகாமொன்றில் முடங்கிப் போனாள்.

தெரியாத உலகம்..... எங்கும் திசை தெரியவில்லை.

கடைசியில் அவன் தன் பெற்றோரைப் பார்க்க முடியாமலே போனது. அவனது தங்கை கனடாவிற்குப் போனது பற்றியும், தாய் வன்னியில் யுத்தம் பெருத்த நாட்களில் அவனைப் பற்றியே எண்ணியெண்ணி நோயில் மடிந்ததும் அவனுக்குத் தெரியாமலே போயிற்று.

அக்காவும், அத்தானும் எங்கு சென்றார்களோ.....?

தப்பினார்களோ..... இல்லா விட்டால்..... அதற்குப் பின் நினைக்கவே சக்தி இல்லை.....

பித்துப் பிடித்தவள் போல் இருந்தாள்.

கொஞ்ச நாளில் முகாமிலிருந்த ஊரவர் அவளை இனங்கண்டனர். அக்காவும் அத்தானும் இன்னொரு முகாமில் இருப்பதாய்ச் சொன்னார்கள். எங்கோ உயிருடன் இருக்கிறார்களென்ற நிம்மதியில் அவள் ஆசுவாசப்பட்டாள்.

நெடு நாட்களின்பின்னர் முகாமிலிருந்து விடுவிப்பதற்கான படிவங்கள் நிரப்பப்பட்ட போது செல்ல விரும்பிய இடத்தில் அவனது முகவரியைப் பதிந்தாள்.

முன்று நாட்களை முழுமையாய் விழுங்கிய நீளப் பயணத்தில் ஒருவராக

அவள் யாழ்ப்பாணம் வந்தாள்.

யாரையும் தெரியவில்லை. எந்த முகமும் உறவில்லை. ஆனாலும் அவள் ஒரு நம்பிக்கையோடு வந்திருந்தாள்.

யாரும் அவளைப் பொறுப்பேற்க வரவில்லை.

அவனது வாரிசை வரவேற்க யாரும் வாசலில் இல்லை.

அவளது அவல நிலை கண்ட ஒருவர் அவள் சேர வேண்டிய இடத்திற்கு வழி காட்டினார்.

அங்கே யாரும் இல்லை.

அந்த வீட்டு முதியவர் ‘வயோதிபர் இல்லத்தில்’ இருப்பதாகப் பக்கத்து வீட்டில் சொன்னார்கள்.

அவள் பதறிப் போனாள்.

அவனது தந்தையை நினைவின்றிக் கூட்டி வந்தாள்.

பேரனின் விரல் தொடும் உணர்வை உய்த்துணர மாட்டாமல் இந்தப் பாட்டன்.....

இப்போது குழந்தைக்குக் காய்ச்சல்.....

மாமனார் படுக்கையில்.....

இந்தத் தெரியாத உலகத்தில் பாவம்.... அவள் என்ன செய்வாள்.....?

குழந்தையை நெஞ்சோடு அணைத்துபடி அவள் நடந்து கொண்டிருக்கிறாள். தொலைந்துபோன வெளிச்சத்தைத் தேடி,

இந்தப் பகலிலும் கூட.....

தாட்சாயணி

கல்லெறி சூரம்

சி. சீவசேகரம்.

சர்வ வல்லமையுடைய பேரரசின் ஆசியுடனும்

அணு ஆயுத வல்லமையுடனும்

இஸ்ரேல்

பலஸ்தீனத்தின் விடுதலைப் போராளிகளை இலக்கு வைக்கிறது

பலஸ்தீனத்தின் ஒவ்வொரு அராபியனையும் இலக்கு

வைக்கிறது

குண்டு துளையாத கவச வாகனங்கள்

போராளிகளின் இருப்பிடங்களைத் தகர்க்கின்றன

ஒவ்வொரு பலஸ்தீன நகரத்தையும் தரைமட்டமாக்குகின்றன

உளவுச் செய்மதி வழிகாட்டலுடன் உலங்கு வானூர்திகள்

போராளிகளின் வாகனங்கள் மீது குண்டெறிகின்றன

அதிவேக விசைப்படகுகள் அலைகளை ஆளுகையில்

குறிதவறாத எறிகணைகள்

போராளிகளின் பயிற்சிப் பாசறைகளை நிர்மூலமாக்குகின்றன

பலஸ்தீன அகதி முகாம்களையும் நிர்மூலமாக்குகின்றன

ஸியோனிஸத்தின் உளவு நிறுவனம்

தனது தகவற் தொழில்நுட்ப வல்லமையுடன்

ஒவ்வொரு பலஸ்தீனியனையும்

ஒரு பயங்கரவாதியாக நோக்குகிறது

பலஸ்தீனம் சுவர் சூழ்ந்த ஒரு சிறைக்கூடமாகிறது

சுவருக்கு அப்பால் இஸ்ரேலும் ஒரு சிறைக்கூடமாகிறது

போராளிகள் ஆயுதமேந்தி உலாவுகிறார்கள்

போராளிகள் ஆயுதங்களாகி உலாவுகிறார்கள்

ஸியோனிசம் இன்னும் உக்கிரமாகப்

போராளிகளை இலக்கு வைக்கிறது

பலஸ்தீனத்தை இலக்கு வைக்கிறது

விடுதலை இன்னும் வெகுதொலைவில் என்கிறார்கள்

அரசியல் அவதானிகள்

தனது மண்ணைக் குறிவைக்கும்

ஆயுதமேந்திய அயலவன் மீது கல்லெறிகிறான்

ஒரு பலஸ்தீனச் சிறுவன்

விடுதலை கூப்பிடு தொலைவில், கல்லெறி தொலைவில்

என்கிறேன் நான்

கணனித் தொழில்நுட்பம்

Adobe Pagemaker

(7)

Group

Text களை அல்லது படங்களை அல்லது வடிவங்களை வடிவமைத்த பின்னர் இடம் மாறாமல் பேணுவதற்கு Group என்ற கட்டளையை பிரயோகிக்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு Text களையும், படங்களையும் Shift Key ஐ அழுத்தி Selecting Tool ஆல் தெரிவு செய்து Group கட்டளையை பிரயோகிக்கலாம்.

Ungroup

Group கட்டளையை பிரயோகித்து ஒன்றிணைத்த வடிவத்தை தனித்தனியாக வேறு பிரிப்பதற்கு Ungroup என்ற கட்டளையை பிரயோகிக்கின்றோம்.

Lock Position

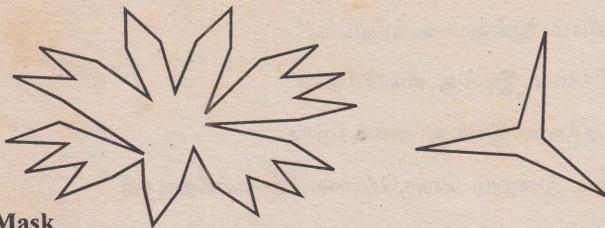
ஒரு குறிப்பிட்ட Text அல்லது வடிவம் குறித்த இடத்தை விட்டு நகர்த்தப்படாமல் இருப்பதற்கு Lock Position என்ற கட்டளையை பிரயோகிக்கலாம். பக்கத்தின் எந்த இடத்தில் வைத்து Lock Position என்ற கட்டளையை பிரயோகிக்கிறீர்களோ அந்த இடத்தில் தொடர்ந்து இருக்குமாறு பேணலாம். வடிவத்தை நகர்த்த முற்பட்டால் பூட்டு அடையாளம் இட்டு காண்பிக்கும்.

Unlock

Lock செய்யப்பட்டிருக்கும் வடிவத்தினை வேறு பிரித்து நகர்த்திக் கொள்வதற்கு Unlock என்ற கட்டளையை பிரயோகிக்கலாம். Unlock கட்டளையை பிரயோகித்த பின்னர் நகர்த்த வேண்டும்.

Polygon Settings

Tool Box இன் கட்டளை (P) இல் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வரையும் வடிவங்களில் Double Click செய்வதன் மூலம் வடிவங்களில் மேலதிக முனைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு ஏற்படுத்திய முனைகளை நகர்த்துவதன் மூலம் பல

Mask

Element Menu இல் Mask என்ற கட்டளையை பயன்படுத்தி Place செய்த படங்களை தேவையான வடிவத்தில் வெட்டி எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Mask கட்டளையை பயன்படுத்துவதற்கு முன்னர் Scanning செய்த Photo வை பக்கத்தில் Place செய்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு Place செய்யும் போது படம் பின்னணி அமைப்புகளுடன் கூடவே தெரிய வரும். பின்னர் Polygon Tool ஐ Click செய்து வேண்டியவாறு வெட்ட வேண்டிய பகுதியை கோடிட்டு காட்டுங்கள்.

Note: Polygon Tool ஆல் ஒரு முறை Click செய்த பின்னர் Mouse ஐ அழுத்தாமல் வேண்டிய இடம் வரை நகர்த்தி

மீண்டும் Click செய்தால் குறித்த இரு புள்ளிகளிடையே நேர்கோடு உருவாகும். பின்னர் Shift என்ற கட்டளையை அழுத்திப் பிடித்த வண்ணம் வரைந்த Polygon வடிவத்தையும் படத்தையும் தெரிவு செய்து Element Menu இல் Mask என்ற கட்டளையை பிரயோகிக்க வேண்டும்.

Mask செய்யப்பட்ட வடிவம் இடம் மாறாமல் இருப்பதற்கு Group என்ற கட்டளையை பிரயோகிக்க வேண்டும்.

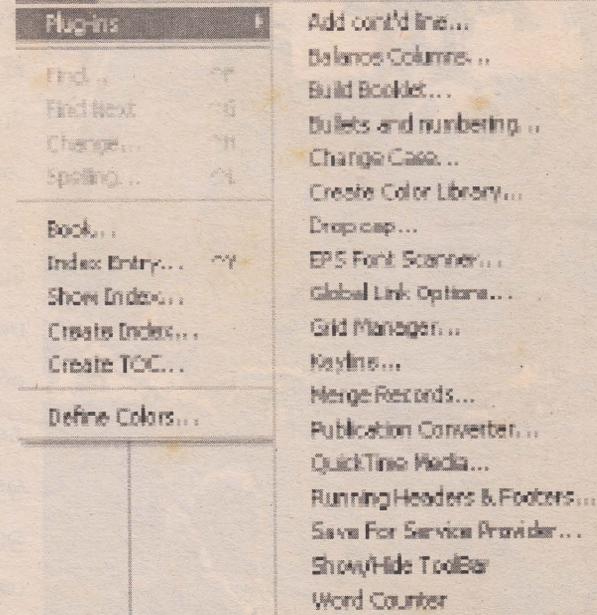
படங்களை விரும்பியவாறு வட்டம், சதுரமாகவும் வெட்டி எடுக்கலாம்.

Unmask

Unmask கட்டளையினை பயன்படுத்தி படத்தினை தனியே முழுமையாக பிரித்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

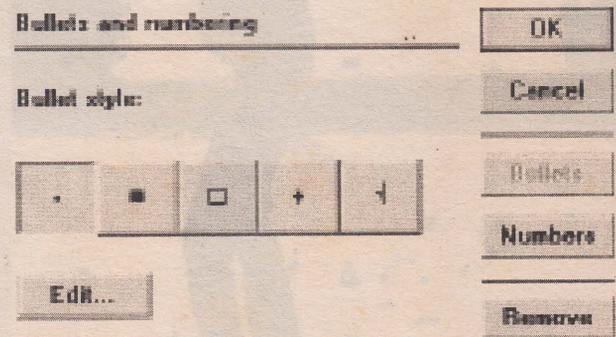
Utilities

Utilities Menu இல் Plug-ins என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்தால் துணைக் கட்டளைகள் பல தெரிய வரும் இக் கட்டளைகளில்

Bullets and Numbering

Bullets and Numbering என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து பந்திகளுக்கு அல்லது வசனங்களுக்கு Bullets Style களை வழங்கலாம்.

Range:

For next: 3 paragraphs

All those with style: Body text

Every paragraph in story

Only selected paragraphs

குறித்த Bullet ஐ தெரிவு செய்த பின்னர்,

(1) Every Paragraph in Story என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து Ok என்ற கட்டளையை பிரயோகித்தால் ஒவ்வொரு Paragraph இற்கும் Bullets Style தெரிய வரும்.

(2) Only Selected Paragraph என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து Ok என்ற கட்டளையை பிரயோகித்தால் தெரிவு செய்யப்பட்ட Paragraph இற்கு மட்டும் Bullets Style தெரிய வரும்.

Edit என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்தால் மீண்டும் ஒரு துணை Menu தெரிய வரும்.

Edit bullet

Font: Times New Roman

Example:

Size: 12

OK
Cancel

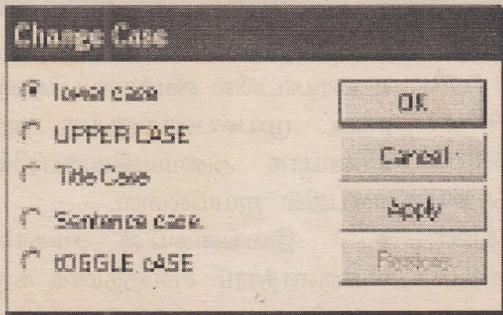
Character:

	!	"	#	\$	%	&	'	()	*	+	,	.	/	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	:	;	<	=	>	?
ⓐ	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	[]	^	_
·	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z	{	}	~	
7	0	.	/	-	+	=	%	€	0	?	0	'	"	~	^	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
À	Á	Â	Ã	Ä	Å	Æ	Ç	È	É	Ê	Ë	Ì	Í	Î	Ï	Ð	Ñ	Ò	Ó	Ô	Õ	Ö	×	Ø	Ù	Ú	Û	Ü	Ý	Þ
à	á	â	ã	ä	å	æ	ç	è	é	ê	ë	ì	í	î	ï	ð	ñ	ò	ó	ô	õ	ö	÷	ø	ù	ú	û	ü	ý	þ

Change Case

Change Case என்ற துணைக் கட்டளையை தெரிவு செய்தால் ஒரு துணை Menu தெரிய வரும்

◆ Lower Case என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து இயக்குவதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட எழுத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் Small Letters ஆக மாற்றியமைக்கலாம்.

◆ Upper Case என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து இயக்குவதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட எழுத்துக்கள் முழுவதினையும் Capital Letters ஆக மாற்றியமைக்கலாம்.

◆ Title Case என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து இயக்குவதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட பந்தியின் ஒவ்வொரு சொற்களினதும் முதல் எழுத்துக்கள் Capital ஆகவும் மற்றையவை Small ஆகவும் மாற்றியமைக்கலாம்.

◆ Sentence Case என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து இயக்குவதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு பந்தியின தும் முதல் எழுத்தை Capital ஆகவும் மிகுதியை Small ஆகவும் மாற்றியமைக்கலாம்.

◆ Toggle Case என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து இயக்குவதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு பந்தியினது ஒவ்வொரு சொற்களின் முதல் எழுத்தை Small ஆகவும் மற்றையவை Capital ஆகவும் மாற்றியமைக்கலாம்.

Drop Cap

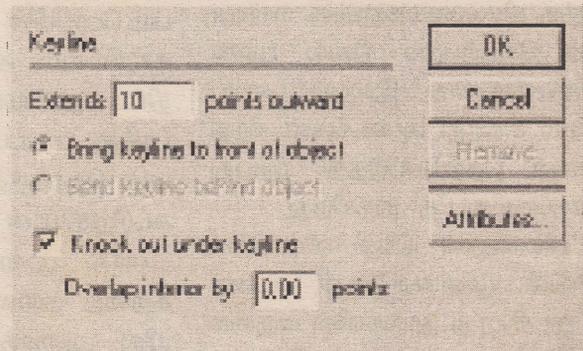
Drop Cap என்ற கட்டளையை இயக்குவதன் மூலம் ஒரு துணை Menu தெரிய வரும்.

அத் துணை Menu இல், Size என்ற இடத்தில் அளவிட்டை வழங்குவதன் மூலம் எத்தனை வரிகளுக்கு பொதுவாக Drop Cap ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கலாம் Drop Cap தேவையில்லையெனின் Remove கட்டளையை பிரயோகித்து அதற்றிக் கொள்ளலாம்.

Keyline

ஒரு படத்திற்கு அல்லது Text இற்கு வெளி விளிம்புகளை வழங்குவதற்கு Keyline என்ற கட்டளையை பயன்படுத்துகிறோம். இவை படத்துடன் அல்லது Text உடன் ஒன்றிணைந்தே செயல்படும்.

Utilities Menu இல் Plug-ins கட்டளையில் Keyline என்ற கட்டளையை இயக்கும் போது ஒரு துணை Menu தெரிய வரும்.

சீ. தர்சன்

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் - ஓர் சமகால மீளாய்வு!

பேராசிரியர் என்.பாலகிருஷ்ணன் சுருக்கமான வாசிப்புப் பதிவுகள்

அறிவு திறன் ஆகியனவற்றை விளைபொருளாக (Product) நோக்குவது கருதுவது பொருத்த மற்ற நடவடிக்கை ஆகும். அவற்றை ஒரு செயல்முறை (Process) ஒழுங்கிலேயே நோக்குவது சமூக அறிவின் இயங்கியதிற்கு பொருத்த முடையதாகும். அறிவுத் தளப் பார்வை இந்த நெறியிலேதான் வளர்க்கப்படுவது ஆரோக்கியமானது.

“அறிவுக்கான தேடல், பயிற்சி, திறமைகளை விருத்தி செய்தல் என்பனவற்றை விட முக்கியமாக இன்று கருதப்படுவது எப்பாடு பட்டாவது ஒரு பட்டத்தைப் பெறுவது, பரீட்சையில் தேறுவது என்பதாக இருக்கின்றது.” பல் கலைக்கழகங்களிலேயே இப்பண்பு உயர்மட்டத்தில் எப்பாடுபட்டாவது சுற்றுநிருப விதிகளுக்கு அமைவாகப் புள்ளிகளைப் பெற்று பேராசிரியர், இணைப் பேராசிரியர் பதவிகளை பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற ‘அவா’ நிலை துல்லியமாக புலப்படுகிறது.

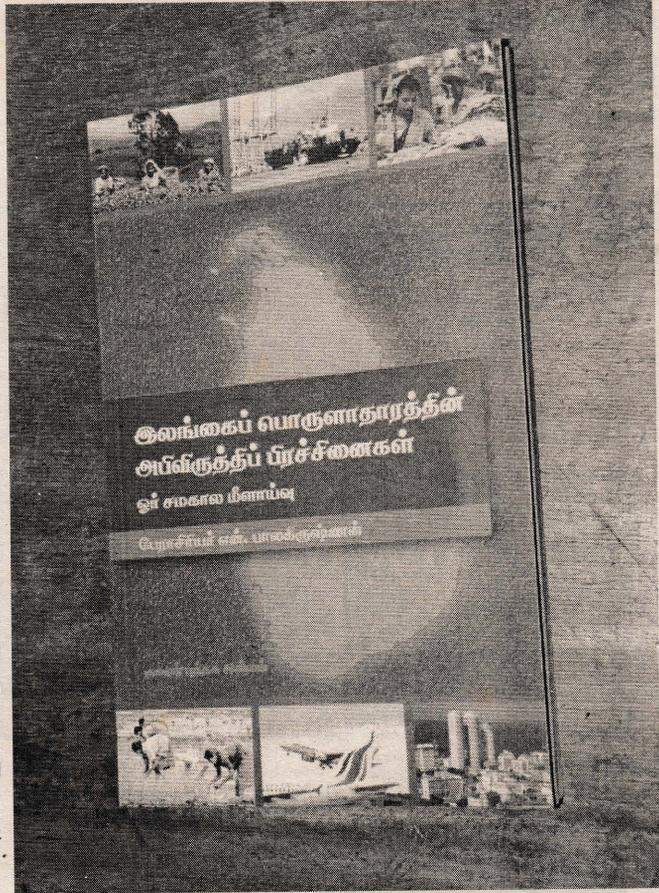
இந்த நிலைமைகளுக்கு மாற்றாகவும் செயற்படும் நிலை பூரண பூஜ்ஜியங்களாக இல்லை என்பதையும் சிலரது ஆக்கங்கள் சிந்தனைகள் தெரியப்படுத்தி நிற்பது ‘மனத்தெம்பை’த் தருகிறது.

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவு”ர்கள் உணர் என்பது சிலரது நூல்களின் வருகை தெளிவாக புலப்படுத்துகின்றன. இலங்கைப் பொருளாதார

அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் ஓர் சமகால மீளாய்வு என்ற நூல் பேராசிரியர் எம். பால கிருஷ்ணன் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

நூலாசிரியரின் உரையாடல் முறைமை சீர்மையானது, நுண்மையானது, தெளிவானது. அம் முறையை ‘கலைக் களஞ்சிய’ பாணியிலானது என அழைக்கலாம் போலத் தோன்றுகிறது. இன்று ‘ஆய்வறிஞர்கள்’ எனப் பெயர், படைத்த பலர்.

‘துறைசார்ந்த’ கலைக் களஞ்சியங்கள் உள்ளனவற்றை எடுத்து எளிமையும் மலினமும் ஆகிய முறைகளால் ‘கலத்தல்’ செய்து தங்களது சுய ஆக்கங்களாக வெளிப்படுத்துவர், காட்டுவர். ஆயின் இந்நூலாசிரியர் தனது அறிவின் செழுமை பாடப்பரப்பில் கொண்ட அறிவின் சாராம்சம் அச்சாராம்சத்தை திப்ப நுட்பமாக வெளிப்படுத்தும் பாங்கு, பாடப்பரப்புக்களைச் சுட்டிப் பாக தொகுத்து வகுத்து பார்க்கும் கட்டுறுதியான முறை ஆகிய பண்புகளால் முனைவர் தனது ஆக்கத்தை தலைக் களஞ்சிய பாணியில் அமைத்துள்ளார். படித்தவர்களுக்கும் படிக்கின்றவர்களுக்கும் பயன்தரும் அறிவுத் தேடலுக்கு -

சமகால இலங்கைப் பொருளாதார உரையாடலில் விமர்சன பூர்வமாக ஈடுபட முயல்பவர்களுக்கு நந்துணையாக அமையுமென்பதிலே என்பதில் ஐயமில்லை.

• இலங்கையின் சமகாலப் பொருளாதாரம் சம்பந்தமாக கருத்தாழமிக்க உரையாடல்களுக்கான தரவுகளும் உரையாடல்களை மேலும் வளர்த்துச் செல்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகளும் இவ்வாக்கத்தில் அமைந்துள்ளன.

• இவ்வாக்கத்தின் மொழியாக்கம் பாடப்பரப்பின் இயல்புக்கேற்ப அறிவுசார் பாணியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் பொதுநிதி சம்பந்தமான பொருளாதார உரையாடல் மொழி பொதுவான

புத்திபூர்வமான வாசர்களை பலமுறை நின்று நிதானித்து சிந்தித்து வாசிக்கத் தூண்டுகின்றது.

- கலைச் சொற்கள் சுட்டிப் பாக பொருளைக் குறிக்க வேண்டும் என்ற கவனம் ஆகியனவற்றுடன் அமைக்கப்பட்ட தெளிவான குழறுபடியற்ற வாக்கிய அமைப்புகள் ஆசிரியரின் மொழித் தனித்துவத்தை கட்டியம் கூறுகின்றன.
- குறிப்பாக சமகாலத்திலே முக்கியத்துவம் பெற்ற அறிவுசார் பொருளாதார உரையாடல்களுக்கு வழங்கப்பட்ட இடமும் அது

அவற்றில் மாதிரிக்கு ஒரு சில எடுத்துக் காட்டுக்களை குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

“தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் பெரும் சாதனையை உலக மட்டத்தில் புரிந்துள்ளது. அவற்றுடன் இணைந்ததாக உலகளாவிய முறையில் உழைப்பினர் சந்தையும் தோற்ற மளித்தது. நாடுகளுக்கு அப்பால் சிறப்பறிவு திறங்கள் மற்றும் தொழின்மை ஆற்றல் உள்ளவர்கள் இலகுவாகச் செல்லும் வசதிகள் அதிகரித்து வருவதும் கவனிக்க முடிகிறது. அறிவுப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு

பினர் சந்தை உலக சந்தையாக மாறுவதனால் தொழின்மை உடையோர்களிடம் உள்ளங்கியுள்ள சிறப்புத்திறமை திறன்மை மற்றும் அறிவு ஆகியவை வெளியே செல்லக் கூடிய வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கின்றன. இதன் விளைவாக அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு உயர்மட்ட மனித முதல் வெளியேறுகின்றது. இவ்வகையில் ஏற்படும் இழப்பினால் குறைவிருத்தி நாடுகள் வளர்முக நாடுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.”

“பொருளியல் நோபல் பரிசு பெற்ற அமர்றியா சென் (Amartya

“அண்மையில் வளர்ச்சியடைந்த பொருளாதாரங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் தொட்டுத் தெரிந்தவையான முதல் சொத்துக்கள், தொழிற்சாலைகள், கட்டிடங்கள், பௌதீக முதல் இருப்பு ஆகியவற்றுக்குப் பதிலாக பார்வைக்குத் தெரியாத ஆனால் கூடிய வினைத்திறன் கொண்ட அறிவின் இருப்பு மற்றும் அதனைப் பிரயோகப்படுத்தல் என்பவை பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களிப்பினை செய்துள்ளதாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.”

சம்பந்தமான கருத்துக்களும் விதந்து குறிக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

- இந்நூலிலே சிறப்பாக தெளிவாக வெளியீடு செய்த குமரன் புத்தக இல்லம் கவனிப்புடன் பாராட்டத்தக்கது. எனினும் ‘வறுமைத்தணிப்பு’ என்பது வறுமை ‘திணிப்பு’ என அச்சாவது தவிர்க்கப்பட வேண்டியது என்பது சுட்டப்பட வேண்டியது.

இவ் ஆசிரியரினது விடயத் தெளிவிற்காக உலக சந்தை பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைந்த இன்றைய காலகட்டத்தில் அறிவுசார் பொருளாதாரம் தனித்துக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாக காணப்படுகின்றது.

அம்சமாக இவற்றைக் காண்கின்றோம்.”

“அண்மையில் வளர்ச்சியடைந்த பொருளாதாரங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் தொட்டுத் தெரிந்தவையான முதல் சொத்துக்கள், தொழிற்சாலைகள், கட்டிடங்கள், பௌதீக முதல் இருப்பு ஆகியவற்றுக்குப் பதிலாக பார்வைக்குத் தெரியாத ஆனால் கூடிய வினைத்திறன் கொண்ட அறிவின் இருப்பு மற்றும் அதனைப் பிரயோகப்படுத்தல் என்பவை பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களிப்பினை செய்துள்ளதாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.”

“இக்கால கட்டத்தில் உலக ளாவிய சூழலமைவில் உழைப்

Sen) இலங்கை பற்றி காட்டிய மேற்கோள்களில் பின்வருவரும் கருத்தினை தெரிவித்துள்ளார்.

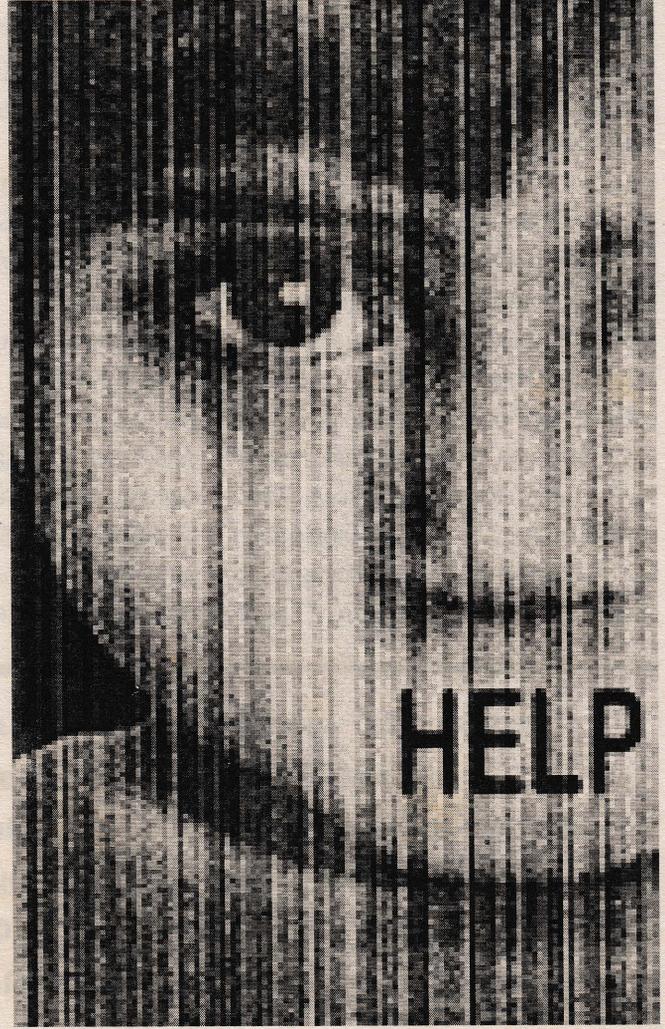
“இலங்கை அதனுடைய உயர்ந்தளவான வாழ்வுக்கான எதிர்பார்ப்பினை அரசாங்கத் தலையீட்டுக்குப் பதிலாக பிரதானமாக பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஊடாக அடைய விரும்பியிருந்தால் கையாளப்படும் சில எடுகோள்களின் அடிப்படையில் இன்றைய நிலைக்கு வருவது 52 வருடங்களுக்கும் 152 வருடங்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை எடுத்திருக்கலாம்.”

பிரமன்

சிவரமணி கவிதை

எனது ஊர்க் கோவிலில்
திருவிழா நடந்தது
ராகம் இல்லாத
நாதஸ்வர ஓலமும்
அண்டம் அதிரும்
மேளத்துடனும்
எனது ஊர்க் கோவிலில்
திருவிழா நடந்தது
வழக்கமான
ஆண்டுகள் போன்று
எனது ஊர்க் கோவிலில்
திருவிழா நடந்தது
கடுக்கன் போட்டு
காதுகள் கிழித்த
கச்சான் ஆச்சியும்
தள்ளுவண்டியோடு
ஐஸ்பழக்காரனும்
சரிகைச் சேலையைச்
சரிபார்க்கும் பெண்களும்
பேசிப் புறுபுறுக்கும்
கிழவர் கூட்டமும்
வழக்கம் போல்
என் ஊர்க் கோவிலில்
திருவிழா நடந்தது
ஆனால்
முன்னே நின்றிருந்த
கம்பத்தில் மாத்திரம்
கைகளால் நழுவி விழும்
ஐஸ்பழத் துண்டைப் போல்
மக்கள் பார்வையில் நழுவிய
ஒரு சிறு கறுப்புக்கொடி

அன்றொரு நாள்
சிறிது காலத்தின் முன்
இரத்தத் துளிகள்
மண்ணிலே
மரண அரவணப்பில்
உயிர்கள்
ஆறுதல் தேடிய
புதிரான வேளையில்
அந்தநாளில்

யாரோ ஒருவன்
இதை ஏனோ கட்டிவிட்டான்
எனினும்
என் ஊர்க் கோவிலில்
வழக்கம் போன்று
திருவிழா நடந்தது

மீண்டும் ஒரு நாள்
வரலாம்
இரத்தத் துளிகள்
மண்ணிலே தெளிக்கப்படலாம்
மீண்டும் ஒருவன் வருவான்
இந்தக் கொடி கிழிந்திருக்கும்
இதற்குப் பதில்
இன்னுமோரு கறுப்புக்கொடி
ஏற்றி வைப்பான்
எனினும்
என் ஊர்க் கோவிலில்
வழக்கம் போல்
திருவிழா நடைபெறும்.

Auroa Borealis சூரியனில் ஏற்பட்டுள்ள திடீர் வெடிப்பு காரணமாக பூமி உள்ளிட்ட கிரகங்களை மின் காந்த கதிர்வீச்சுக்கள் தாக்கவுள்ளன.

‘சோலார் சுனாமி’ என்று பெயரிடப்பட்டுள்ள இந்த கதிர்வீச்சால் சில பாதிப்புகள் ஏற்படலாம்.

சூரியனின் மையத்தில் உள்ள கரோனா எனப்படும் அதன் கரு ஹைட்ரஜன், ஹீலியம், ஆக்ஸிஜன், கார்பன், நியான், இரும்பு உள்ளிட்டவைகளால் ஆனது.

இதில் ஹைட்ரஜன் அணுக்கள் ஒன்றாக இணைந்து ஹீலியத்தை உருவாக்குவதுதான் சூரியனின் வெப்பத்துக்குக் காரணம். இந்த அணு இணைப்புகளின்போது வெளிப்படும் சக்திதான் வெப்பமாக வெளிப்படுகிறது.

அப்போது உருவாகும் மிக அதிக சக்தி கொண்ட காமாக் கதிர்கள் தான் போட்டான்களாக மாறி நமக்கு சூரிய வெளிச்சத்தைக் கொண்டு வருகின்றன. இந்த போட்டான் கதிர்கள் சூரியனின் மையப் பகுதியில் இருந்து அதன் வெளிப்பகுதிக்கு வரவே 10,000

வருகிறது ‘சோலார் சுனாமி’

முதல் 1.7 லட்சம் ஆண்டுகள் வரை ஆகும்.

(போட்டானுடன் கூடவே வெளியேறும் இன்னொரு சூரிய துகள் நியூட்ரினோ. இதைப் பற்றி பின்னர் பார்ப்போம். இப்போது விஷயத்துக்கு வருவோம்.)

சூரியனில் நடக்கும் இந்த அணு உலை இணைப்பின்போது உருவாகும் கூடுதலான சக்தியும் வெப்பமும் சூரிய வெடிப்புகளாக அவ்வப்போது வெளியேறுகிறது. அப்போது சூரியனிலிருந்து அதிக வெப்பத்திலான வாயுக்கள் பிளாஸ்மாவாக பீய்ச்சியடிக்கப்படும். (super heated gases தான் பிளாஸ்மா).

இந்த பிளாஸ்மா தன்னுடன் சுமந்து வரும் பயங்கரமான மின் காந்த கதிர்கள் பூமி உள்ளிட்ட மற்ற கிரகங்களுக்கு பெரும் பாதிப்புகளை உருவாக்குகின்றன. பூமியில் உள்ள வளிமண்டலமும் அதிலுள்ள வாயுக்களும் நம்மை இந்த மின்காந்த கதிர்வீச்சுக்களில் இருந்து பாதுகாத்து விடுகின்றன.

இல்லாவிட்டால் சூரியனின் பிளாஸ்மா அலைகள் தாக்குதலில் பூமி என்னைக்கோ பஸ்பமாகியிருக்கும். இந்நிலையில் சூரியனின் வட பகுதியில் இன்னொரு மகா வெடிப்பு நடந்திருக்கிறது. சூரியனில் ஏற்பட்ட இந்த வெடிப்பின் அகலமே நமது பூமியின் அளவைவிட பெரியது என்கிறார்கள்.

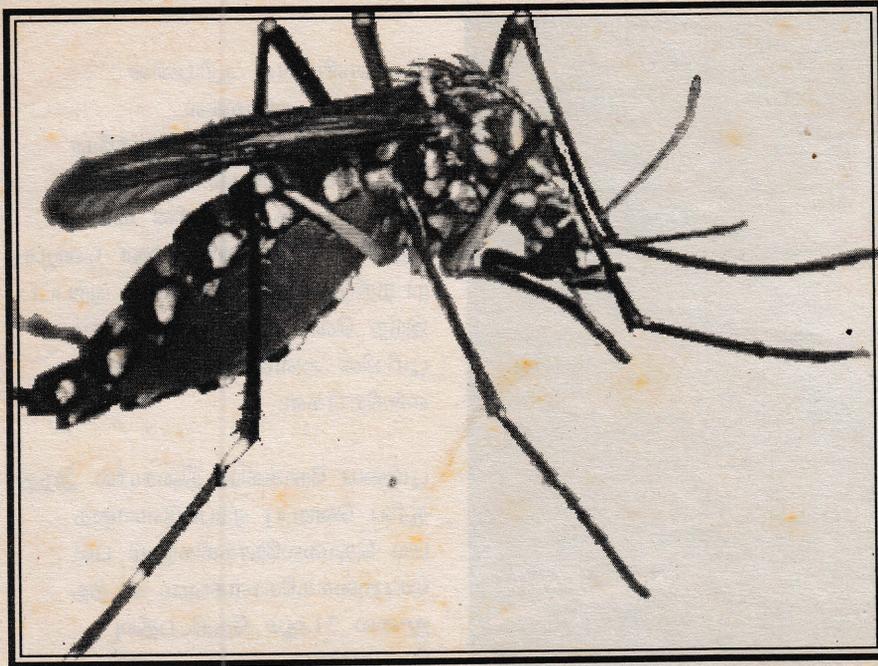
பூமியை நோக்கிய திசையில் இந்த சூரிய வெடிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதை பல தொலைநோக்கிகளும் பல செயற்கைக்கோள்களும் கடந்த ஜூலை 31ஆம் தேதி பதிவு செய்துள்ளன.

இதனால் கிளம்பிய கதிர்வீச்சுக்களும் மின்காந்த அலைகளும் சூரியனில் இருந்து 93 மில்லியன் மைல்கள் வரை பரவியுள்ளன.

இதற்கு ‘சோலார்சுனாமி’ என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

நமது காற்று மண்டலத்தின் உபயத்தால் இதனால் பூமிக்கு பெரிய அளவில் பாதிப்பு ஏதும் இருக்காது என்றாலும், சில செயற்கைக் கோள்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படலாம்.

அதேநேரத்தில் இன்று இரவு இந்த மின்காந்த கதிர்வீச்சுக்கள் பூமியை அடையும்போது அதன் துருவப் பகுதிகளில் (ஆர்க்டிக், அண்டார்டிகா பகுதிகள்) Auroa Borealis எனப்படும் மாபெரும் பல நிற வெளிச்சம் உருவாகும். வானில் பல ஆயிரம் கி.மீ. தூரத்துக்கு நீளும் இந்த வெளிச்சம், பூமியை மின் காந்த அலைகள் தாக்குவதின் எதிரொலி தான்.

டெங்கு

தற்பொழுது நம் நாட்டில் போரற்ற சூழல் உருவாகியுள்ளது. படபடக்கும் துப்பாக்கி வேட்டுகளின் சத்தமும் கூவியரும் எறிகணைகளின் சத்தமும் சீறிவரும் போர் விமானங்களின் இரைச்சலும் இல்லாத சூழல் இது. இந்தச் சத்தங்களின் பாதிப்பால் எழுந்த அவல சத்தங்களும் கதறியமும் ஒசைகளும் காயங்களால் ஏற்படும் முனகல் ஒலிகளும் இல்லாது மௌனித்து விட்டன. கடந்த மூன்று தசாப்தகாலமாக மக்கள் இதனையே அனுபவித்து வந்தனர். இது இப்பொழுது இல்லை. இது ஒரு ஆரோக்கியமான எதிர்காலத்திற்கான சமீக்களையே! கடந்த காலங்களில் மக்கள் அனுபவித்த துன்பங்கள் மீண்டும் ஏற்படாது பாதுகாப்பது எல்லோரினதும் கடமையாகும்.

எந்த மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க போராடப் போனதாக கூறினார்களோ அந்த மக்களை தமது சொந்த சுகபோகத்திற்காக அழிக்க தொடங்கினார்கள். இறுதிக்கட்ட யுத்தத்தின் போது இவர்கள் பயங்கரவாதிகளே. மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களின் அரசானது இப் பயங்கரவாதிகளுடன் போராடி ஏறக்குறைய முற்றாக அழித்துள்ளனர். அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளனர். இன்று அரசு இன அழிப்பு நடவடிக்கை ஒன்றில் இறங்கியுள்ளது. பயங்கரவாதத்தை வெற்றி கொண்டதுபோல் இவ் இனவழிப்பிலும் வெற்றி கொள்வது

என்பது சந்தேகமே. ஐ.நா உட்பட உலக நாடுகளின் பேராதரவுடனேயே அரசு இவ் இன அழிப்பை தொடங்கியுள்ளது. மேலும் இந்நடவடிக்கைக்கு எதிராக யாரும் குரல் கொடுக்கப் போவதோ அன்றி யுத்தக் குற்றம் எனக் கூறி விசாரணைக் கமிசன் அமைக்கவோ முன்வரமாட்டார்கள். மாறாக உற் சாகப்படுத்துவார்கள் வாழ்த்துவார்கள்.

ஆம் நான் குறிப்பிடுவது நுளம்பின் அழிப்பைப் பற்றியே இன்று அரசிற்கு பெரும் தலையிடியாக காணப்படுவது நுளம்பினால் பரப்பப்படும் வியாதிகளே! நுளம்பைக் கட்டுப்படுத்த அரசானது பகீரத பிரயத்தனம் செய்கின்றது. நுளம்பின் பெருக்கத்தை ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்த முடியுமே தவிர நுளம்பை முற்றாக அழித்தொழிப்பது என்பது இயலாத காரியமே.

நுளம்பினால் பரப்பப்படுகின்ற யானைக் கால் நோய், மலேரியா, சிக்கின்குனியா

வரிசையில் இன்று டெங்கு தீவிரமடைந்து காணப்படுகின்றது. நம் நாட்டில் இது நம் நாட்டிற்கு மட்டும் பிரச்சினையான ஒன்று அல்ல. ஆட்டிக்கா, அந்தாட்டிக்கா கண்டங்களைத் தவிர உலகின் ஏனைய பகுதிகள் எங்கும் பரவியுள்ள நோயாகும். வெப்ப இடைவெப்ப நாடுகளில் இதன் தாக்கம் அதிகரித்து காணப்படுகின்றது.

மேலும் டெங்கு நோயானது நேற்று இன்று தோன்றிய ஒன்றல்ல. 18ம், 19ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் இவை தீவிரமடைந்து காணப்பட்டுள்ளன. இந் நோய்க்கு டெங்கு என பெயர்வந்த காரணத்தை ஆராய்வது சுவாரஸ்யமாக இருக்கும்.

1970 தொடக்கம் 1973 வரையான காலப்பகுதியில் டெங்கு உலகம் பூராகப் பரந்து காணப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் கிழக்கு ஆபிரிக்க கரையோரப் பகுதிகளிலும் அதனை தொடர்ந்து அரேபிய கரையோரம் மற்றும் துறைமுகப் பகுதிகளிலும் பரவிக் காணப்பட்டது. அரேபிய துறைமுகங்களில் இருந்து வணிகம் மற்றும் குடிபெற்றங்களுக்காக பிற பகுதிகளுக்கு செல்லும் மக்களினூடாக மும்பை, கல்கத்தா, யாவா போன்ற பகுதிகளுக்கு டெங்கு பரவியது. 1870 களில் இந்நோயானது “கீ - டிங்கா - பெப்போ” (ki - dirga pepo) என சுவாகிலி (swahili) மொழியில் அழைக்கப்பட்டது. இங்கு “பெப்போ” “தடு மாறுதல்” தள்ளாடுதல் என பொருள்படும். “கீ” என்பது “சிறிய” என பொருள்படும். ஆனால் “டிங்கா” என்ற பதத்தின் விளக்கமே சுவாகிலி மொழியில் இல்லை. கிறிஸ்டி ஜெ எனும் வரலாற்று ஆசிரியர் விபரிக்கிறார் “டெங்கா” (denga) அல்லது “ டயன்கா” (dyengo) என்ற சொல் 1823 களில் கிழக்கு ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் 1827-28 களில் மேற்கத்திய தீவுகளிலும் பரவிய நோயின் பெயராகும். இந் நோய் 1828 களில் கியூபாவில் ஸ்பானிய (Spanish) மொழியில்

“நான் குறிப்பிடுவது நுளம்பின் அழிப்பைப் பற்றியே. இன்று அரசிற்கு பெரும் தலையிடியாக காணப்படுவது நுளம்பினால் பரப்பப்படும் வியாதிகளே! நுளம்பைக் கட்டுப்படுத்த அரசானது பகீரத பிரயத்தனம் செய்கின்றது. நுளம்பின் பெருக்கத்தை ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்த முடியுமே தவிர நுளம்பை முற்றாக அழித்தொழிப்பது என்பது இயலாத காரியமே.”

டெங்கு(Dengue) என அழைக்கப்பட்டது. டெங்கு என்பதன் பொருள் 'தள்ளாடுதல்' ஊசலாடுதல் என்பதாகும். அதாவது இந் நோய் ஏற்பட்டதன் பின்னர் ஏற்படும் அறிகுறிகளின் பிரகாரமே இப் பெயர் இடம்பெற்றது என்கின்றன ஆய்வாளர்கள்.

டெங்கு காய்ச்சலானது ஒரு வைரஸ் காய்ச்சலாகும். இது DENU -1, DENU-2, DENU-3, DENU-4, எனும் நான்கு வகை டெங்கு வைரஸ் கிருமிகளினால் ஏற்படுகின்றது. பின்னர் நுளம்பினத்தினால் காவப்பட்டு பரவுகின்றது. "ஏடிஸ் ஏகிபதி" (Aedes aegyti) "ஏடிஸ் அல்போடிக்டஸ்" (Aedes albopictus) எனப்படும் இருவகை நுளம்புகளினால் டெங்கு வைரஸ் கிருமிகள் காவப்படுகின்றன. அதாவது டெங்கு வைரஸ் தொற்று ஏற்பட்டுள்ள ஒருவரின் உடம்பின் குருதியை உணவாக நுளம்பினால் உறிஞ்சப்படும் போது டெங்கு வைரஸ் கிருமிகள் நுளம்பில் தொறுகின்றன. இந் நுளம்பானது சுகதேகி ஒருவரை கடிக்கும் போது இவ் வைரஸ் கிருமிகள் சுகதேகியின் உடலினுள் செலுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறாக சுகதேகி ஒருவர் டெங்கு வைரஸ் தொற்றுக்கு உட்படுகின்றார். மேலும் டெங்கு காய்ச்சலானது ஒருவரிடம் இருந்து மற்றொருவருக்கு நேரடியாக பரப்பப்படுவதில்லை என்பது சற்று ஆறுதல் அளிக்கின்றது. நுளம்பு கடித்து இரண்டு முதல் ஏழு நாட்களுக்குள் நோய் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் காணப்படுகின்றன.

ஏடிஸ் வகை நுளம்புகள் கறுப்பு நிறமானவை. இறக்கைகளில் வெள்ளி நிறப்புள்ளிகள் காணப்படும். மற்றைய நுளம்பு வகைகளுடன் அதாவது மலேரியாவை பரப்பும் அனோபிலோஸ் மற்றும் யானைக்கால் நோயை பரப்பும் கீயூலெக்ஸ் வகை நுளம்புகளுடன் ஒப்பிடுகையில் தோற்றத்தில் சிறியவை. முதுகுப்புறப் பகுதியில் வெள்ளி நிறத்திலான இரு கோடுகள் காணப்படும். பெண் நுளம்புகள் தான் நோயை பரப்புகின்றன. இந்த நுளம்புகள் கறுப்பு நிறத்திலான முட்டைகளை தனித்தனியாக ஒரே தடவையில் 30 முதல் 100 வரை நீரின் மேற்பரப்பில் இடுகின்றன. அசையாத நீரின் மேற்பரப்பிலேயே முட்டைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அசையும் நீரில்(ஓடும் நீரில்) முட்டைகள் விருத்தியடைவதில்லை. பொதுவாக இந் நுளம்புகள் பகல் நேரத்திலேயே கடிக்கின்றன. அதாவது சூரிய உதயத்தின் பின் 2 -3 மணித்தியாலங் களுக்குள்ளும்

சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் 2-3 மணித்தியாலங்களுக்குள்ளும் கடிக்கும் இந் நுளம்புகள் சாதாரண சூழ்நிலையில் 60 நாட்கள் வரை உயிர்வாழக் கூடியன.

மேலும் இந் நுளம்புகள் பெரியவர் சிறியவர், ஏழை பணக்காரர், நல்லவர், கெட்டவர், என்ற பாகுபாடு ஏதுமின்றி வஞ்சனை ஏதுமின்றி பதம் பார்க்கின்றன.

இந் நோயின் அறிகுறிகள் நான்கு நிலைகளில் தென்படும்

1. அறிகுறிகள் இல்லாத காய்ச்சல் நிலை
2. ஆரம்ப நிலை டெங்கு காய்ச்சல் நிலை
3. இரத்தப் பெருக்குடன் கூடிய டெங்குக் காய்ச்சல் நிலை
4. டெங்கு அதிர்ச்சி அறிகுறி நிலை முதல் நிலையை தொடர்ந்து அடுத்தடுத்த நிலைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஏற்படும்.

ஆரம்பநிலை டெங்குக் காய்ச்சல் ஓரிரு நாட்களுள் குறையாவிடின் உடனடியாக அரசாங்க வைத்திய சாலைகளுக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற்றால் முற்றிய நிலை ஏற்படுவதை தடுத்து மரணத்தைத் தவிர்க்க முடியும். பெரும்பாலான டெங்கு நோயாளர்கள் நோய் முற்றிய நிலையிலேயே வைத்தியசாலைகளுக்கு செல்வதால் அதிகமானோர் சிகிச்சை அழிப்பதற்கு முன்பே இறந்து விடுகின்றனர்.

திடீரென ஏற்பட்ட கடுமையான காய்ச்சல், தாங்க முடியாத தலைவலி, முக்கியமாக முன்தலைப் பக்கத்தில், கண்களில் பின் புறத்தில் வலி, கண்களை உருட்டும் போது கடுமையாக வலி, உடல் வலி,

முட்டுகள், தசைகள், கை, கால் எலும்பு போன்றவற்றில் வலி, குமட்டல், வாந்தி, சிறிய சிவந்து புள்ளிகளைக் கொண்ட சிரங்குகள், கண் சிவத்தல், உடல் சோர்ந்து வெளிநிக் காணப்படல், பசியின்மை, வெளிச்சத்திற்கு கண் கூசுதல், திடீரென காய்ச்சல் குறைதல் என்பன ஆரம்பநிலை டெங்குக் காய்ச்சலின் அறிகுறிகளாகும். இவ் அறிகுறிகள் தென்பட்டதும் உடனடியாக நோயாளியை அரச வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லல் வேண்டும். அலட்சியமாக இருந்தால் இரத்தப் பெருக்குடன் கூடிய டெங்குக் காய்ச்சல் நிலை ஏற்பட்டு 7 முதல் 8 நாட்களுக்கும் டெங்கு அதிர்ச்சி அறிகுறி நிலை ஏற்படும்.

உடம்பு குளிர்தல், பதற்றம், அரைத்தூக்கம், அதிர்ச்சிநிலை, அதிகரித்த சுவாசம், அதிகரித்த நாடித்துடிப்பு, திடீரெனக் காய்ச்சல் குறைதல், தோலில் இரத்தச்

கசிவு, இரத்த வாந்தி, கறுப்பு நிற மலம், வயிறு கால் குருதிச் சிறுதட்டுகளின் எண்ணிக்கை குறைதல் முதலியன டெங்கு அதிர்ச்சி அறிகுறி நிலையின் தன்மைகளாகும். இந் நிலை ஏற்பட்ட பின் சிகிச்சை அளித்து நோயாளியை காப்பாற்றுவது கடினம்.

டெங்கு இருக்குமோ என ஐயமிருந்தால் காய்ச்சல் தொடங்கி 3 நாட்களுக்குள் பின்னர் FBC என்று சொல்லப்படும் Full blood count செய்து பார்க்கலாம். அதில் platelet count மற்றும் p.v.c ஆகிய வற்றையே மருத்துவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துப் பாப்பார்கள் இந்தப் பரிசோதனையில் மாற்றம் இருந்தால் அடுத்த

வரும் ஒரு சில நாட்களுக்கு இப் பரிசோதனையை மீண்டும் மீண்டும் செய்து நோயின் நிலையைத் தொடர்ந்து கண்காணிக்க நேரிடும்.

எனினும் அதுவரை ஏனைய கட்டும் காய்ச்சல் பீடிக்கப்பட்டவர்களை பராமரிப்பது போல் பராமரித்தல் போதுமானது. காய்ச்சலுக்கு பரிசீலிப்பதோல் ஆறு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை கொடுக்கலாம்.

புரபன், பொன்ஸ்ரன், டைகுளோபெனிக், போன்ற வலி நிவாரணி மருந்துகளை டெங்கு என்ற சந்தேகம் இருந்தால் காய்ச்சலுக்கோ உடல் வலிக்கோ கொடுக்கக் கூடாது என வைத்தியர்களால் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றது. மேலும் செந்நிற

கண்டல் போலத் தோன்றல். வாந்தியோடு இரத்தம் வெளியேறல் போன்ற அறிகுறிகள் இருந்தால் அலட்சியப்படுத்தாது உடன் வைத்தியசாலைக்கு செல்ல வேண்டும். மேலும் இந்நோயின் போது* ஈரல் வீக்கமடைவதால் பசியின்மை, வயிற்றுநோ, வாந்தி போன்றவை தோன்றும். சிலருக்கு வயிற்றோட்டமும் ஏற்படுவதுண்டு.

டெங்கு வைரஸ் 1 முதல் 4 வரை காணப்படுவதால் ஒரு முறை டெங்கு வந்தால் மீண்டும் வராது என்று சொல்ல முடியாது. திரும்ப வரக்கூடிய சாத்தியம் அதிகம் உண்டு. உண்மையில் முதல் தடவை வரும் போது பெரிய பாதிப்புகள் இருப்பதில்லை. சாதாரண காய்ச்சல் போல்

நிறைக்கேற்ப மாறுபடும்.

- நன்றாக நீராகரம் உட்கொள்ள வேண்டும்.

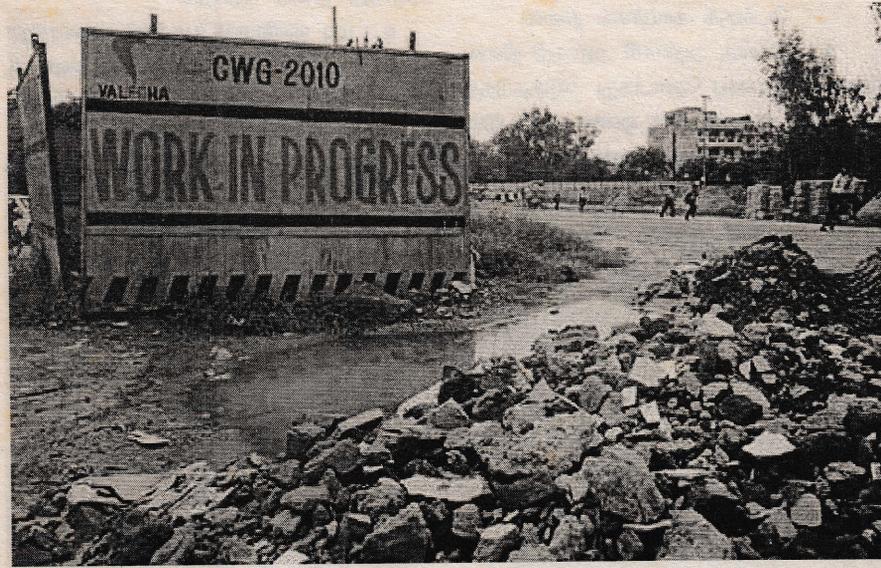
நோய் ஏற்படாமல் தடுக்கும் முறைகள்

நோய் ஏற்படுவதை தடுப்பது என்பது காவியாகிய நுளம்பின் பெருக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவதேயாகும். ஏனெனில் இந் நோய்க்கு வக்சீன்களோ மருந்துகளோ இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

நுளம்புப் பெருக்கத்தை கட்டுப்படுத்த

1. நீர் தேங்கி நிற்கும் எல்லா இடங்களையும் மண்ணால் நிரப்பி மூடிவிட வேண்டும்
2. கொங்கிரீட் கூரைகள், பீலிகள், கான்கள், போன்றவற்றில் உள்ள இலைகுழைகளை அகற்றி நீர் தேங்குவதைத் தடுக்க வேண்டும்.
3. சூழலில் உள்ள தண்ணீர் தேங்கக் கூடிய சிரட்டைகள், போத்தல்கள், பொலித்தீன்பைகள், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், ரயாகள், போன்றவற்றை அழித்து விட வேண்டும்.
4. தண்ணீரை அகற்ற முடியாத இடங்களுக்கு கறியுப்பை சேர்த்துவிடவும்
5. தண்ணீர் தாங்கிகளில் வாளியை விட்டு நீர் எடுக்காத போது அங்கு நுளம்புகள் பெருகலாம். எனவே அதன் மூடியை ஒழுங்காக இறுக்கமாக மூட வேண்டும்.
6. படுக்கையறையில் நுளம்புவலை, நுளம்புச் சுருள் போன்றவற்றை பயன்படுத்தல்

மேற்குறிப்பிட்ட தடுப்பு முறைகள் மக்களால் மனமுவந்து கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெல் இவ் இனவழிப்பு மிகவும் கடினமாகும். திருடராய் பார்த்து திருந்தாடிவிட்டால் திருட்டை அழிக்க முடியாது...!

கடும் நிறமான குளிர்மானங்களையும் தவிர்ப்பது நன்று. ஏனெனில் பரிசோதனையின் போது ஏற்படும் நிற தடுமாற்றங்களை தவிர்ப்பதற்காக சாதாரண டெங்கு காய்ச்சல் ஆபத்தானதல்ல. சில நாட்களில் எந்தவித பின்விளைவுகளும் இன்றி தானாகவே குணமாகிவிடும். ஆயினும் டெங்கு குருதிப் பெருக்கக் காய்ச்சல் (Dengue Hemorrhage four – DHF) மிகவும் ஆபத்தானது. இதன் போதும் கடுமையான காய்ச்சல் இருக்கும். முகம் சிவத்தல், கடுமையான தலைவலி, கண் வலி, மூட்டுவலி, ஆகியன சேர்ந்திருக்கும். இவை 2 முதல் 7 நாட்கள் வரை நீடிக்கலாம். அத்துடன் இரத்தச் கசிவிற்கான அறிகுறிகள் ஏதும் தோன்றலாம். உதாரணமாக முக்கால் இரத்தம் வடிதல், முரசிலிருந்து இரத்தம் கசிதல், தோலில் ஆங்காங்கே சிவப்பான புள்ளிகள் தோன்றல், ஊசி ஏற்றிய இடத்தில் அல்லது குளுக்கோஸ் ஏற்றிய இடத்தில் இரத்தம் கசிந்து

குணமாகிவிடும். ஆயினும் அடுத்தடுத்த முறை வரும் போதே கடுமையாக இருக்கும். டெங்கு பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் போது இருமல் மட்டும் வருவதில்லை.

டெங்குக் காய்ச்சல் என இனங் காணப்பட்டதன் பின்னரான சிகிச்சை முறைகள்

- காய்ச்சலின் போது நன்றாக ஓய்வெடுக்க வேண்டும்
- காய்ச்சலை கட்டுப்படுத்துவதற்காக நீரினால் உடம்பு முழுவதும் ஒத்தம் கொடுக்க வேண்டும்
- ஒவ்வொரு 6 மணித்தியாலத்தின் பின்னர் பரிசீலிப்பதோல் வகை வில்லைகளை உட்கொள்ள வேண்டும். பெரியவர்கள் 2 வில்லைகளும் சிறுவர்கள், குழந்தைகள் அவர்களின்

இ.சதீஸ்
B.s.c Biotechnology

“வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலை 5.45 மணி இருக்கும். துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தங்கள் கேட்பதாக எனது மனைவி என்னிடம் கூறினார். பின்னர் இரு பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு எனது மனைவி வீட்டிற்கு வெளியே ஓடினார்.

சிறிது நேரத்தில் எனது மனைவி ஓடிய திசை நோக்கி ஆயுதமேந்திய குழுவினர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொள்வதை நான் கண்டேன். காலில் துப்பாக்கிக் குண்டு துளைத்து எனது மனைவி கீழே விழுந்து விட்டார்.

1977ம் வருடம்

நாட்டில் இடம்பெற்ற

இனக்கலவரம் காரணமாகப்

பாதிக்கப்பட்டிருந்த

மலையகத் தமிழ் மக்கள்

தமிழ் பிரதேசங்களை

தஞ்சமாக நாடி வந்தபோது

இம்மக்களின் புனர்வாழ்விிற்கென

காந்தீய அமைப்பின்

முகாம் பாலமோட்டையில்

அமைக்கப்பட்டது.

டொக்டர் இராஜசுந்தரம்.

டேவிட் ஐயா போன்றவர்கள்

உடனே நான் ஓடோடிச் சென்று எனது இரு பிள்ளைகளையும் தூக்கிக் கொண்டு போய் நெல் மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த அறையில் ஒளிந்து

அங்கிருந்து எனது பிள்ளைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓட ஆரம்பித்தேன்.

ஓடிச் சென்ற நான் ஒரு மாட்டுக் கொட்டிலில் ஒளிந்து கொண்டேன்.

எனது மூத்த மகனையும் மனைவியையும் அவர்கள் கொலை செய்து விட்டார்கள் என்ற விடயத்தை நான் பின்னர் அறிந்தேன்.”

25 வருடங்களுக்கு முன்னர் பயங்கர வாதத்திற்கு

முகங் கொடுத்திருந்த ரண்முனி சுகத தாஸ என்பவர் அவ்வாறு கூறியிருந்தார்.

முல்லைத்தீவு

மாவட்டத்தில்

அமைக்கப்

பட்டிருந்த கென்ட்

பாமில் குடி

பேற்றப்பட்டிருந்த

சுகததாஸவின்

கூற்று இவ்வாறாக

இருக்கும் போது,

டொலர் பாமில்

குடியேற்றப்

பட்டிருந்த

லுசிஹாமி எனும்

பெண்தான் முகங்

கொடுத்திருந்த அனுபவத்தை பின்

வருமாறு தெரிவித் திருந்தார்.

“நாங்கள் டொலர் பாமில் இருந்த போது துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தங்கள் கேட்டன. உடனே நாங்கள் எங்களது வீடுகளில் இருந்து வெளியே வந்தோம். ஒருபோதும் இல்லாதவாறு எங்களிடையே பாரிய அச்சம் நிலவியது. எனவே அருகில் இருந்த மிளகாய் தோட்டத்திற்குள் சென்று ஒளிந்து கொண்டோம். பின்னர் துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தங்கள் படிப்படியாக நாங்கள் இருந்த பக்கமாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருவதை உணர்ந்தோம். அத்துடன் ஆயுததாரிகள் சிலரையும் கண்டோம். பின்னர் அவர்கள்

எதிரான கோஷங்களை எழுப்பினார்கள்.

அதன் பின்னர், வீடுகளிலுள்ள பெற்றோல், மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வெளியில் வரும்படி எங்களிடம் கூறினார்கள். அதன் பின்னர் உழவு இயந்திரங்கள் மற்றும் ஏனைய உபகரணங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் சென்று விட்டார்கள்.

எங்களது வீடுகள், குடிசைகள்,

டொலர் பாமில் கொல்லப்பட்ட இரு சிறுவர்கள்

அனைத்தையும் தரைமட்டமாக்கினார்கள். அவர்கள் சென்ற பின்னர் நான் போய் பார்க்கும் போது எனது மூத்த மகன் கொலை செய்யப்பட்டிருந்தான்.

1984ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 30ம் திகதி முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கென்ட் பாம், டொலர் பாம் ஆகிய இரு குடியேற்ற கிராமங்களில் இருந்த சிங்களவர்கள் மீது புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தாக்குதலானது அதிகளவிலான பொதுமக்களை இலக்காகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலாவது தாக்குதலாகும்.

1977ம் வருடம் நாட்டில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரம் காரணமாகப் பாதிக்கப்

டொலர் பாம், கென்ட் பாம் தாக்குதல்கள்!

கொண்டேன். அப்போது அங்கே வந்த ஆயுததாரிகள் அந்த அறைக்குத் தீ வைத்தனர்.

அந்த அறை தீப்பற்றி எரியும் போது அங்கிருந்து வெளியே வருமாறு அவர்கள் எங்களை அழைத்தனர். அப்போது எனது ஆடை தீப்பற்றிக் கொண்டது. பின்னர் நான்

நாங்கள் இருந்த இடத்திற்கு வந்தனர். கைகளை உயர்த்துமாறு எங்களுக்குக் கட்டளைபிட்டனர்.

பின்னர் எங்களை வீடுகளுக்கு போகச் சொன்னார்கள். பின்னர் மீண்டும் வெளியில் வரும்படி கூறினார்கள். பின்னர் வீடுகளுக்குள் போகும்படி கூறினார்கள். இவ்வாறு நான்கைந்து தடவைகள் செய்தார்கள். அதன் பின்னர் அரசுக்கு

பட்டிருந்த மலையகத் தமிழ் மக்கள் தமிழ் பிரதேசங்களை தஞ்சமாக நாடி வந்தபோது இம்மக்களின் புனர்வாழ்விிற்கென காந்தீய அமைப்பின் முகாம் பாலமோட்டையில் அமைக்கப்பட்டது. டொக்டர் இராஜசுந்தரம், டேவிட் ஐயா போன்றவர்கள் இதில் முன்னின்று உழைத்தவர்களாவர்.

இதேபோன்று, கே.சி. நித்தியானந்தா, கந்தசாமி, ரவீந்திரன் போன்றவர்கள்

முன்னின்று கெனட், டொலர் பண்ணைப் பகுதியில் தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தை (TRRO) அமைத்தனர். இதில் உமாமகேஸ்வரன், தயாபரசிங்கம், பரராஜ சேகரன் ஆகியோரும் பெரும் பங்களிப்

எனினும், புலிகள் இயக்க உறுப் பினர்கள் இவர்களைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டதால் இவர்களது அம் முயற் சியும் பயனளிக்கவில்லை.

இவ்வாறு சுற்றி வளைத்துப் பிடித்துக்

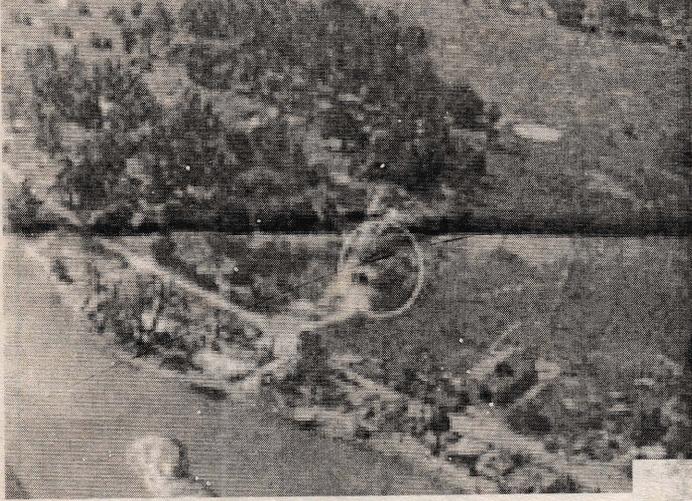
லங்கைப் பத்திரிகைகள், லெனானில் சபீரா மற்றும் 'டில்லா கிராமங்களில் இடம்பெற்ற கூட்டுக் கொலைச் சம்பவங்களுடன் ஒப்பிட்படிருந்தன.

சிறுவர்கள், முதியோர்கள், பெண்கள் எனப் பாராது பல்வேறு தரப்பினரும் புலிகளால் கொல்லப்பட்டதுடன், அவர்களது கால்நடைகளும் அழிக்கப்பட்டிருந்தன.

மேற்படி கிராமங்கள் குடியேற்றத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே அமைக் கப்பட்டன.

இந்தக் கிராமங்கள் தொடர்பில் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவின.

இங்கு குடியேறிய அனைவரினதும் எதிர்ப்பார்ப்பு தங்களது வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்வதாகும் என்றும் கென்ட் பாமிற்கு 'புதிய வாழ்க்கை' என்றொரு பெயர் இருப்பதாகவும் அரசு

கொள்ளப் பட்டவர்கள் வரிசையாக நிறுத்தப் பட்டு அவர்களது கைகள் பின்புறம் வைத் துக் கட்டப்பட் டன. அதன் பின் னர் புலிகள் அவர்கள் மீது சிறுநீர் கழித்த னர்.

பாற்றியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இங்கு மலையகத்தைச் சார்ந்த தோட்டத் தொழிலாள மக்கள் பலர் குடியேற்றப் பட்டிருந்தனர். இப்பகுதியில் விவசாயம் மிக முக்கிய ஜீவனோபாய தொழிலாகக் காணப்பட்டது.

இவ்வாறான நிலையில் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கை அரசு 1984ம் வருடம் ஓகஸ்ட் மாதம் 22ம் திகதி மேற்படி பண்ணைகளைப் பறித்து, பழைய சிங்களக் கேடிகளையும், சிறைக் கைதிகளையும் குடியேற்றி அவர்களை ஆயுத பாணிக ளாக்கியது.

இவ்வாறு ஆயுதப் பாணிகளாக்கப்பட்ட சிங்களக் கேடிகளையும், கைதிகளையும் பயன்படுத்தி தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறைச் செயற்பாடுகளை முன் னெடுப்பதற்கு அரசு திட்டமிட்டு வந்தது.

இவ்வாறு குடியேற்றப்பட்டவர்களில் சிலரே மேற்படி கென்ட், டொலர் பாம் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டவர்களாவர்.

1984ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 30ம் திகதி மாலை மேற்படி பண்ணைப் பகுதிகளுக்குள் நுழைந்த புலிகள், அங்கிருந்தவர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிர யோகம் மேற்கொண்டனர்.

புலிகள் தங்களது குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குள் நுழைந்ததும் எதுவுமே செய்வதறியாத நிலையில் பலர் கொலையானதுடன் ஏனையவர்கள் தங்களது வீடுகளைவிட்டு வெளியேறி இருட்டுக்குள் நுழைந்து காட்டுப் பகுதிக்குள் சென்று உயிர் பிழைத்துக் கொள்ள முயற்சித்தனர்.

அதன் பின்னர் கூட்டும், வெட்டி யும் இவர்க ளைக் கொலை செய்தனர்.

புலிகளால் மேற் கொள்ளப் பட்ட இத்தாக்குத லின் போது டொலர் பாமில் 33 பேரும் கென்ட் பாமில் 29 பேருமாக 62 பேர் கொல் லப்பட்டனர்.

புலிகள் இயக்கத்தினர் தங்களது வன் முறைத் தாக்குதல் களை தொடங்கியதன் பின்னர் அதிகளவிலான எண்ணிக்கையில் மக்கள் கொல்லப்பட்ட முதலாவது சம்பவம் இதுவாகும்.

1970களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழர் தர்ப்பு ஆயுதமேந்திய போராட்ட வரலாற்றில் முதன் முதலில் கொலை செய்யப்பட்ட பொது மகன் உலகநாதன் எனும் வாடகை வண்டி சாரதியாவார். இதன் பின்னர் பலர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கொலை செய்யப்பட்டனர். பாதுகாப்புத் தரப்பின் ஒற்றர்கள் எனக் கருதியும் பொதுமக்கள் பலர் கொல்லப்பட்ட வரலாறும் உண்டு.

எனினும் முதன் முதலில் கிராமங்களில் புகுந்து அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்கள் கொல்லப்பட்ட சம்பவம் இதுவாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சம்பவத்தை அக்கால தென்னி

தர்ப்பு சார்பில் அப்போது கூறப்பட்டது.

மேற்படி கிராமங்களின் மீதான தாக்குதல் களை மேற்கொண்ட புலிகள், மறுதினம் அதாவது 1984, டிசம்பர் 1ம் திகதி கோகி லாய், நாயாறு கிராமங்கள் மீதும் தாக்கு தல்களை மேற்கொண்டனர். இதன்போது 11 மீனவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

கோகிலாய் மற்றும் நாயாறு தாக்கு தல்கள் தொடர்பில் புலிகள் அப்போது துண்டுப் பிரசுரமொன்றை வெளியிட்டிருந்தனர்.

அதில்,

“விடே பயிற்சி பெற்ற கெரில்லா போரா ளிகளான கெட்டன் லோரன்ஸ் (சிவலிங்கம்), லுத்தினன் ரவி (தர்மராசா), லுத்தினன் சாயி (கந்தசாமி) ஆகியோர் திடீரென கோகிலாய் பக்கமாக சென்றனர். அவர்களது கைகளில் இருந்த இயந்திரத் துப்பாக்கிகளில் இருந்து தோட்டாக்கள் சீறிப் பயபத் தொடங்கின.

(தொடரும்)

கிப்து அலாம்

சண் சிற்றி

518. ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சகல விதமான மருந்துவகைகள்,
பால்மாவகைகள், சிறுவர்களுக்கான
பொருட்கள் விற்பனையாளர்கள்.

**யாழ். மாவட்ட லீவசாய நுகர்ச்சி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்
சமரசம் (உ/து)**

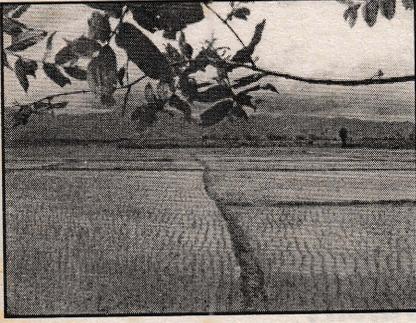
யாழ். மாவட்டத்தின் அங்கத்துவ பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்
நோக்கங்களை நிறைவு செய்யும்வகையில் சேவையாற்றுவதும் மூத்த
கூட்டுறவு நிறுவனம்.

- ❖ விவசாய மற்றும் நுகர்ச்சி வியாபார நடவடிக்கைகள்.
- ❖ பிறிமா நிறுவன முகவராண்மை.
- ❖ வாகன வாடகை சேவை.
- ❖ சுற்றுலா பயணிகளுக்கான தங்குமிட வசதிகள்.

இல. 111, பிரதான வீதி - யாழ்ப்பாணம். தொ.இல. :- 021 222 2662.

பொலிவிழந்து வரும் கிராமங்கள்

கிராமங்கள் என்றாலே நமக்கு நினைவுக்கு வருவது பச்சப் பசேலென்று தோன்றும் வயல் வெளிகள், விவசாயிகளின் வாகனங்கள், மாட்டு வண்டிகள் , ஆடுகள், கோழிகள், மாடுகள் , கரு வேலி மரங்கள், பசுமையான மரங்கள் , கோவில் திருவிழாக்களில் நடைபெறும் பாரம்பரிய

நடனங்கள் மற்றும் வில்லுபாட்டு ,மிதி வண்டியில் வைத்து செய்யும் சிறு வியாபாரங்கள் , வானொலி சத்தங்கள், மண் தெருக்கள், சிறு குழந்தைகளின் விளையாட்டு சத்தங்கள் , தெரு தண்ணீர் குழாய் சண்டைகள், குழுவாகக் கைத்தொழில் பண்ணும் பெண்கள் , பெட்டி கடைகள், மாசு இல்லாத இரட்டமான காற்று, நீரோடைகளில் தண்ணீர் எடுக்கும் பெண்கள், அன்பான உபசரிப்பு, வைக்கோல் போர்கள், மாலை நேரத்தில் விவசாய வேலைகளை முடித்து விட்டு வந்து உறவினர்களோடும், குழந்தைகளோடும் பேசி மகிழ்ந்து தங்கள் களைப்பை போக்கும் ஆண்கள், ஊரின் ஒரு மூலையில் குழுவாக கூடி நிற்கும் வாலி பர்கள், குடிசைகள், ஒரு சில பெரிய வீடுகள், கூட்டு குடும்பங்கள் எப்போதும் நடமாட்டம் மிகுந்த வீதிகள், பிரச்சினைகளை தங்களுக்குள்ளே பேசி தீர்த்து கொள்ளுதல். இப்படியெல்லாம் இருந்த கிராமங்கள் இப்பொழுது தங்கள் பொழிவை மெல்ல மெல்ல இழந்து வருகின்றன.

கிராமங்களில் சிறுவர்கள் பள்ளிக்கூடம் சென்று வந்ததும், மாலைவேளையில் மற்றும் விடுமுறை நாட்களிலும் காலமுறை விளையாட்டுகளை விளையாடுவார்கள் , எடுத்துகாட்டாக கண்ணாம்பு மூச்சி, கம்பு குச்சி, நொண்டி அடித்தல், கயிறு தாண்டல், பம்பரம், கோலிகுண்டு இது போன்ற விளையாட்டுகள் விளையாடப்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது பள்ளி சென்று திரும்பும் சிறார்கள், தொலைக்காட்சி பெட்டியின் முன்னால் உட்கார்ந்து கொண்டு பொழுதை கழிக்கின்றார்கள். கிரிக்கெட் விளையாட்டை மட்டும் விளையாடுகிறார்கள். பழைய விளையாட்டுகளை மறந்து விட்டனர். பெற்றோர்களும் சிறார்களை வெளியே விட மறுக்கின்றனர். குழுவாகக் கைத்தொழில் செய்யும் பெண்களைப் பார்க்க முடிய

வில்லை, எல்லோரும் படிக்க ஆரம்பித்து விட்டதால் வீட்டில் ஆடு, மாடு, கோழிகள் வளர்ப்பதில்லை . அதை ஒரு இழி செயலாக பார்க்கிறார்கள். விவசாயத்தில் வருமானம் இல்லாத காரணத்தினால், விவசாயம் குறைந்து விட்டது. விவசாய நிலங்கள் வீடுகளாக, வணிக வளாகங்களாக மாற்றப் படுகின்றன.

தெருக்கள் அனைத்தும் சிமண்ட் தெருக்களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன, கோவில் திருவிழாக்களில் பழைய பாரம்பரிய நடனங்கள் மற்றும் வில்லுபாட்டு இல்லை. ஆபாச நடனங்கள் அரங்கேறி வருகின்றன. வரும் உறவினர்களுக்கு அன்பான உபசரிப்பு இல்லை, வானொலி மாறி தொலைக்காட்சி சத்தங்கள், கூட்டு குடும்பங்கள் குறைந்து தனி தனியாக வாழ ஆரம்பித்து விட்டனர். மிதிவண்டிகள் குறைந்து மோட்டார் வாகனங்கள் பெருகி உள்ளன . தங்களுடைய சொந்தங்களுக்குள்ளே விட்டுக் கொடுக்கும் அல்லது உதவும் மனப்பான்மை இல்லாமை, எதிர்ப்பாடுகள் பார்த்து அன்பு செலுத்துகிற எண்ணம், படித்தவர்கள் எல்லாம் தங்கள் குடும்பங்களை விட்டு நகரங்களுக்கு சென்று

கூடி தாங்களே சமைத்து விருந்து செய்வார்கள். ஆனால் நகரங்களில் நட்சத்திர உணவகங்களை தேட வேண்டியது இருக்கும். இங்கு உறவினர்களோடும் , நண்பர்களோடும் பேசி மகிழ்வதால் கேளிக்கை விடுதிகள் தேவை இல்லை. ஒருவருக்கு ஒருவர் உறுதுணையாக இருப்பதால் மன அழுத்தம் இல்லை. எனவே தியான மையங்கள் தேவை படுவதில்லை. கடுமையாக உடல் உழைப்பு இருப்பதால் உடற் பயிற்சிகூடம் தேவை இல்லை. இப்படியாக பல நல்ல நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் இயற்கையாகவே அமைந்து இருந்த கிராமத்தில் மக்களின் ஒரு சில பிடிவாத குணங்களால் கிராமங்கள் தங்கள் தொன்மையை இழக்கின்றன.

நகரங்களில் நமக்கு ஒரு சிறு விடயத்தை கூட பணம் கொடுத்துதான் வாங்க வேண்டும் அதுபோலதான் அன்பும் . இது போல கிராமங்கள் மாறிவருகின்றன .

இந்தியாவின் ஆன்மா கிராமங்களில் தான் வாழ்கிறது என்றார் அண்ணல் காந்தி. அந்த

வேலை செய்தல் , வெறிச்சோடிய வீதிகள் இப்படியே கிராமங்கள் நகரத்தனமாக மாறி வருகின்றன.

கிராமங்களில் மாற்ற பட செயல்கள் பல இருக்கின்றன , கிராமங்கள் வளர்வது நல்லதுதான் , என்றாலும் இங்கு மனதுக்கு நிறைவான காரியங்களும், மனதுக்கு அமைதியான செயல்களும் பல இருந்தன ஏதாவது ஒரு வீட்டில் நல்ல நிகழ்ச்சி என்றால் உறவினர்கள் எல்லோரும் அந்த வீட்டில் ஒன்று

கிராமங்கள் தான் இந்த நூற்றாண்டுக்குள் அழிந்து விடும் அபாயத்தில் உள்ளன.

இனி வரும் காலங்களில் கிராம சூழ்நிலைகள் எல்லாம் திரைப்படங்களில் மட்டும் காணும் நிலைமைக்கு தள்ளப்பட இருக்கின்றன.

கிராமங்கள் மற்றும் அதன் சூழ்நிலைகள் அழிவது அல்லது மாறுவது ஒவ்வொரு மனிதனின் ஆன்மா அழிவிற்கு சமம். அதை நாம் எவ்வாறு ஈடு செய்யப் போகிறோம்?

WITH BEST
COMPLIMENTS

Rengan Devarajan
Attorney - at - Law
&
Solicitor